

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 14. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 11. december 2009
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Ib Poulsen (DF), Helle Sjelle (KF), Mike Legarth (KF), Kim Mortensen (S), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen, forsvarsminister Søren Gade, transportminister Lars Barfod, videnskabsminister Helge Sander, fødevarerminister Eva Kjer Hansen (bistået af kontorchef Ole Poulsen), miljøminister Troels Lund Poulsen og klima- og energiminister Lykke Friis

Punkt 1. Samråd med økonomi- og erhvervsministeren om søtransport/Østersøstrategien

KOM (2009) 0248, KOM (2009) 0008

EUA alm. del (09) – samrådsspørgsmål C (vedlagt)

Udvalgsmødereferat:

EUA alm. del (08) – bilag 316 (side 1041, behandlet i EUA 27/3-09)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan regeringen ser Danmarks fremtidige rolle inden for søfartsområdet, i relation til Østersøstrategien, samt hvordan Danmark vil leve op til de målsætninger, regeringen har forpligtet sig til at opfylde i forbindelse med Østersøstrategien. I forlængelse heraf bedes ministeren tillige redegøre for, hvad Danmark kan byde på i forbindelse med EU's maritime transportpolitik frem mod 2018."

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil nu besvare spørgsmål C om Danmarks rolle inden for søfartsområdet i EU's Østersøstrategi og den danske indsats i forhold til EU's maritime transportpolitik 2018.

EU's nye Østersøstrategi blev godkendt på et møde i Det Europæiske Råd den 29.-30. oktober 2009.

Udenrigsministeren har over for Folketingets Europaudvalg ved flere lejligheder redegjort for regeringens over-ordnede holdning til strategien. Det skete bl.a. på et møde i udvalget den 11. september 2009, hvor sagen blev forelagt til handlingsoplæg forud for rådsmødet den 14.-15. september 2009.

Søtransport indgår som et væsentligt område i Østersøstrategien og i den handlingsplan, som er udarbejdet for at gennemføre strategien. Det skyldes ikke

mindst, at Østersøen er et af verdens mest trafikerede farvande. Samtidig er der også et godt samarbejde i Østersøregionen om miljø og skibsfart gennem HELCOM – eller Helsinki Kommissionen om beskyttelse af Østersøen – som alle Østersølandene, herunder Rusland, er medlemmer af.

Østersøstrategiens tilgang til søtransportområdet ligger generelt på linje med, hvad man fra dansk side har ønsket sig, dvs. fremme af kvalitetsskibsfart i Østersøregionen.

Strategien fokuserer netop på øget sikkerhed til søs og mere miljøvenlig skibsfart. Strategien lægger endvidere op til at fremme nærskibsfarten og mindske forskellige barrierer for søtransport.

Af de i alt 15 prioritetsområder, som indgår i Østersøstrategiens handlingsplan, fokuserer to udelukkende på søtransportområdet. Fire andre prioritetsområder fokuserer i større eller mindre omfang på søfart.

Fra dansk side lever vi fuldt ud op til vores ambitionsniveau om at påtage os et substantielt ansvar for gennemførelsen af Østersøstrategien. F.eks. har vi påtaget os et selvstændigt koordinationsansvar for arbejdet under prioritetsområde 4 – det er det, der hedder ”ren skibsfart” – som sigter mod at gøre Østersøregionen til et forbillede for miljøvenlig skibsfart, samt prioritetsområde 14, der handler om katastrofeberedskab til havs og til lands, hvor sigtet bl.a. er at undersøge muligheden for et intensiveret samarbejde mellem offshore- og kystberedskabet i Østersøregionen. Desuden har vi i samarbejde med Finland påtaget os koordinationsansvaret for arbejdet under prioritetsområde 13 – ”sikkerhed til søs” – som sigter mod at gøre Østersøregionen til en ledende region for sikker skibsfart.

Regeringen lægger vægt på at inddrage alle, der har interesse i arbejdet med at gennemføre strategien, herunder organisationer og eksterne parter som Rusland.

Fra dansk side lægger vi også vægt på, at gennemførelsen sker i forlængelse af initiativer under bl.a. EU's integrerede maritime strategi for derved at undgå overlap mellem de enkelte initiativer.

Østersøstrategien blev som nævnt godkendt af Det Europæiske Råd i oktober, og arbejdet under de enkelte områder er i den indledende fase.

Derfor er det på nuværende tidspunkt vanskeligt at forudse, hvilke resultater der opnås. Det gælder også for søtransportområdet.

Fra dansk side har vi naturligvis en forventning om at kunne levere konkrete og positive resultater for søtransport, der lever op til strategiens målsætninger om øget søsikkerhed, mere miljøvenlig skibsfart og fremme af nærskibsfart i Østersøregionen.

Udvalget vil blive orienteret om resultaterne af arbejdet, herunder også hvis de udmønter sig i nye EU-initiativer.

På mødet i Folketingets Europaudvalg den 27. marts 2009 redegjorde jeg for regeringens holdning til en ny EU-søtransportpolitik frem til 2018. Sagen blev nævnt til orientering.

Den nye søtransportpolitik i EU indeholder en lang række områder, som vi fra dansk side også ønsker at fokusere på de kommende år.

Det drejer sig bl.a. om, at vi fortsat skal sikre stabile økonomiske rammebetingelser for skibsfarten og dermed sikre, at skibsfarten er konkurrencedygtig internationalt. Det drejer sig også om, at vi skal blive bedre til at udvikle de menneskelige ressourcer, det vil sige kompetencer inden for det maritime område, at skibsfarten skal være mere miljøvenlig, at CO₂-udslippet fra skibsfarten begrænses, og at sikkerheden til søs prioriteres højt.

Fra dansk side bakker vi derfor op om den nye EU-søtransportpolitik. Vi skal fastholde og fremme kvalitetsskibsfarten i Danmark og Europa til gavn for både sikkerheden, miljøet og klimaet.

Den internationale skibsfart er kommet under pres som følge af den økonomiske krise. Der har været store fald i de globale fragtrater, samtidig med at godsmængderne er faldet. Rederierne har på grund af krisen været nødt til at lægge skibe op samt annullere eller udskyde nybygningsordrer.

Selv om vi for øjeblikket oplever svage signaler, der kan tyde på en forbedring i verdensøkonomien, vil det tage et stykke tid, før skibsfarten er tilbage på en sikker og stabil kurs.

I nogle lande presses der på politisk for at få indført nye handelsbarrierer, statsstøtte og protektionisme. Det er en udvikling, regeringen er bekymret for. Skibsfarten er bedst tjent med åbne globale markeder og en fri konkurrence.

Kommissionen har ikke udarbejdet en egentlig handlingsplan til udmøntning af strategien frem mod 2018, men nævner naturligvis en række initiativer, herunder gennemførelsen af EU's 3. søsikkerhedspakke og forbedrede rettigheder for passagerer på EU-skibe. Udvalget er løbende blevet orienteret om disse initiativer.

Ligeledes har udvalget løbende modtaget orientering om EU-tiltagene til gennemførelsen af ILO-konventionen om de søfarendes arbejdsforhold, som også er omtalt i Kommissionens meddelelse. Jeg kan informere jer om, at regeringen fremlægger lovforslag til gennemførelse af ILO-konventionen i denne folketingssamling.

Nye tiltag under EU's fremtidige søtransportpolitik skal naturligvis tage højde for den virkelighed, søfartserhvervene befinder sig i. Den økonomiske verdenskrise gør, at vi skal have øget fokus på rammebetingelserne. Herhjemme vil DIS og tonnageskatten fortsat være vigtige rammebetingelser for skibsfarten. Desuden skal vi sikre, at de nødvendige kompetencer også er konkurrencedygtige, og at EU-søfarende er velkvalificerede.

Verden før og efter krisen vil være forskellig. Den nye søtransportpolitik i EU skal efter vores opfattelse være med til at sikre, at europæisk skibsfart kan agere på de vilkår, der følger efter krisen. Kort sagt skal den medvirke til at sikre, at vi også i fremtiden har skibsfart i Europa.

Der lægges i den nye EU-søtransportpolitik op til, at regulering af skibsfarten først og fremmest baseres på globale regler. Nogle af de områder, der arbejdes med internationalt, er en revision af IMO's krav til de søfarendes kvalifikationer – det vil sige STCW-konventionen – og krav til reduktion af skibsfartens CO₂-udslip.

På STCW-området har EU-landene og Kommissionen fremlagt en række forskellige forslag. Et af de senere er et krav om, at forebyggelse mod sørøveri inddrages i uddannelsen af de søfarende.

Der er mange gode forslag til initiativer i Kommissionens meddelelse om en søtransportpolitik frem mod 2018.

I de rådskonklusioner, der blev vedtaget på rådsmødet den 30.-31. marts 2009, har vi opfordret Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan for udmøntning af den nye søtransportpolitik og komme med konkrete forslag, der bl.a. sigter på de maritime kompetencer og på fremme af sikkerhed, sundhed og miljø inden for skibsfarten.

Fra dansk side tager vi ikke endelig stilling, før vi ser konkrete udspil fra Kommissionen. Vi ser således frem til at modtage konkrete udspil fra Kommissionen.

Udvalget vil naturligvis blive orienteret, når disse udspil foreligger.

Som det er fremgået af den redegørelse, jeg her har givet, har vi fra dansk side påtaget os en fremtrædende rolle i forbindelse med udmøntningen af de områder inden for Østersøstrategien, der berører søtransportområdet. Derudover vil vi fortsat arbejde for at få sat et markant fingeraftryk på gennemførelsen af den nye EU-søtransportpolitik.

Kim Mortensen erkendte, at udenrigsministeren har orienteret om Østersøstrategien i et par omfange, men hver gang havde udvalget fået at vide, at de mere konkrete spørgsmål om Danmarks holdning skulle man tale med økonomi- og erhvervsministeren om. Der er nogle særlige områder inden for Østersøstrategien, som Danmark er koordinator for og har et særligt ansvar for. Derfor kunne det være interessant at høre, hvad regeringen påtænker af konkrete initiativer inden for disse områder. Specielt når det gælder "clean shipping" – altså udviklingen af teknologier som giver bedre og renere skibe, specielt i nærtrafikken. Det er der et stort marked for, og det er der behov for, men der er ingen i EU, der tager den rolle på sig. Kim Mortensen henviste til, at vi har stolte traditioner på søfartsområdet og på skibsbygningsområdet, men det sidste er der stort set ikke noget tilbage af. På den baggrund spurgte han, om regeringen mener, vi har mulighed for at bygge teknologisk miljørigtige skibe til nærtrafikken.

Klimapolitikken er indbygget i Østersøstrategien og i Søtransportstrategien, idet skibsfarten skal bidrage til at sænke CO₂-udslippet. I den forbindelse peges der på differentierede havneafgifter, så de skibe, der forurener mest, kommer til at betale mest. Det har begrænset effekt, hvis man kun gør det i Østersøen. Derfor spurgte Kim Mortensen, om regeringen støtter et sådant forslag og vil bringe spørgsmålet op i EU og i den internationale søfartsorganisation IMO.

Pia Adelsteen pointerede, at når man taler om skibsfart og sikkerhed, må det, man gør, gøres på globalt plan. Hvis man kun gør noget i Østersøen, kan det give en skævvridning af konkurrencen.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede i svaret til Kim Mortensen, at prioritetsområdet vedrørende ren skibsfart er et område, som vi har påtaget os koordinationsansvaret for. Det er forankret i Søfartsstyrelsen. Man har indkaldt til et opstartmøde, men er ikke begyndt selve arbejdet endnu. Vi vil prøve at aftale en arbejdsfordeling for gennemførelse af de fem forslag til såkaldte flagskibsprojekter. Et af områderne er det, som Kim Mortensen spørger til, nemlig ren skibsfart. Der er mange forskellige projekter under denne overskrift. Et af dem er med til at eliminere udledningen af kloakspildevand i Østersøen.

Differentierede havneafgifter har været en dansk prioritet for at mindske CO₂-udledningen fra skibsfarten. Vi har været meget optaget af, om man kunne lave nogle regler i IMO-regi, hvor man "rater" skibene efter deres CO₂-emissioner. Hvis man kan det, ville det være godt, hvis man kunne belønne de rederier, hvis skibe ikke forurener så meget. Vi er derfor positive over for, at vi som led i arbejdet med Østersøstrategien undersøger, om der kan skabes positive incitamenter til, at man benytter klimavenlige skibe. Måske kan man også udstrække det til eksisterende skibe, som ikke er forpligtet til at anvende den mere miljøvenlige teknologi, og på den måde give rederne en gulerod.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede over for Kim Mortensen, at vi også i Danmark vil prøve at fremme teknologiudviklingen på dette område, så vi får mere miljøvenlige skibe, der ikke bruger så megen energi, gennem nyt design, nye pumper osv. Den grønne fond kan være med til at understøtte den udvikling. Hun mente dog ikke, det var regeringens eller Folketingets opgave at pege på, hvordan erhvervsvirksomhederne skal gå sammen. Men vi skal udvikle vidensinstitutionerne. Det åbner den aftale, regeringen har indgået med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, op for. Vi kan ikke konkurrere med koreanerne om at bygge traditionelle skibe, men økonomi- og erhvervsministeren troede godt, vi kunne overveje, om vi kan bygge mere miljørigtige skibe.

Kim Mortensen kvitterede for den sidste del af svaret. Han mente, søtransportstrategien åbner op for, at man kan understøtte teknologiudviklingen, f.eks. igennem den grønne fond. Vi kan facilitere den teknologiudvikling og også økonomisk bidrage til, at den kan foregå. Uden at genindføre statsstøtte og subsidiering af skibsbyggeri – hvad han ikke mente, vi skulle gøre – mente han godt, man kunne understøtte, at vi får mulighed for at bygge miljørigtige skibe i Danmark. Det mente han ville have betydning for, at vi fortsat kan være en betydende skibsfartsnation.

Økonomi- og erhvervsministeren var enig med Kim Mortensen. Selvfølgelig mente hun ikke, vi skulle til at konkurrere på statskasser og yde driftsstøtte til bestemte virksomheder, men vi kan skabe bedre rammevilkår og understøtte teknologiudviklingen, f.eks. gennem "green ship of the future". Det bliver den grønne fonds bestyrelse, der skal vurdere, hvor langt man kan gå og stadig væk holde sig inden for EU-reglerne vedr. statsstøtte.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2987 (transport, telekommunikation og energi – søfartsdelen) den 17.-18. december 2009

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0011

Rådsmøde 2987 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0011 - bilag 1 (grundnotat af 15/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) - bilag 47 (side 1692 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 2/10-09)

Økonomi- og erhvervsministeren: På søfartsområdet har jeg en enkelt sag med. Det er forslaget til direktiv om meldeformaliteter for skibe, som jeg nævner til orientering.

Jeg forelagde sagen til forhandlingsoplæg her i udvalget forud for transportrådsmødet i oktober.

På det kommende transportrådsmøde planlægger formandskabet fælles indstilling, dvs. i realiteten politisk enighed i Rådet.

Med forslaget sker en forenkling af de oplysninger, skibe skal indberette – det vil sige ”melde” – når de sejler til EU-havne.

I dag er det sådan, at nogle oplysninger indberettes flere gange – både efter EU-regler og efter IMO-regler. Og indberetningerne skal ske til flere forskellige myndigheder.

Forslaget går ud på, at:

- Den samme oplysning for fremtiden kun skal indberettes én gang. Det er altså en forenkling.
- Indberetningerne skal helst kun ske ét sted. Hvis det ikke er muligt, skal it-systemerne i det mindste kunne ”tale med hinanden”.
- Indberetningerne kan ske elektronisk.

Fra regeringens side støtter vi formålet med forslaget. Vi mener, at en lettelse af de administrative byrder kan være med til at fremme skibsfartens konkurrenceevne og dermed også nærskibsfarten.

De øvrige medlemsstater er også positive over for forslaget.

Forhandlingerne har dog vist behov for nogle ændringer i forhold til Europa-Kommissionens oprindelige forslag. Formandskabet har derfor fremlagt en kompromistekst, som der forventes enighed om på rådsmødet.

Kompromisteksten imødekommer i vid udstrækning de forhold, som regeringen har arbejdet på at få ændret, og som jeg nævnte for udvalget i oktober.

Der er fundet en løsning, som sikrer, at indberetningerne alene skal ske på engelsk. Det er en lettelse for havnene, som dermed ikke skal acceptere indberetninger på alle fællesskabets sprog, som oprindeligt foreslået.

Efter det oprindelige forslag skulle skibe, der kun sejler mellem EU-havne, ikke længere foretage indberetninger. Dette forslag er udgået, fordi især told- og immigrationsmyndighederne fortsat har brug for formularer som grundlag for deres kontrol. For eksempel med at der ikke bliver indsmuglet spiritus og cigaretter.

Danmark har i forhandlingerne været kritisk i forhold til forslaget om at indføre en midlertidig papirformular til indberetning af maritime sikringsoplysninger, det vil sige oplysninger om terrorsikring for skibe. Det ville nemlig være et tilbageskridt for lande som Danmark, hvor oplysningerne kan indberettes elektronisk.

Der er nu foreslået et kompromis, hvor der indføres en midlertidig papirformular, men hvor muligheden for elektronisk indberetning bevares. Den foreslåede løsning er acceptabel for erhvervet, og Danmark vil derfor på rådsmødet tilslutte sig denne løsning.

Samlet er der tale om en kompromistekst, som vi fra regeringens side kan tilslutte os.

På rådsmødet forventes der som nævnt også at være opbakning til formandskabets tekst fra medlemsstaterne.

12. Siden sidst:

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil orientere om, hvad der er sket siden sidst på søfartsområdet.

På transportministerrådsmødet i oktober blev der opnået politisk enighed om forslaget om skibspassagerers rettigheder. Forslaget skal nu forhandles med Europa-Parlamentet.

På Rådet for almindelige anliggender og eksterne forbindelser i november blev arbejdet med EU's integrerede maritime politik drøftet på baggrund af Kommissionens fremskridtsrapport. Rådet udtrykte generel opbakning til Kommissionens planer for det videre arbejde. Europaudvalget vil løbende blive inddraget i forbindelse med behandling af konkrete forslag til udmøntning af den maritime politik.

Sidst jeg forelagde søfartssager, nævnte jeg, at et forslag om revision af direktivet om udstyr på skibe var på dagsordenen for transportrådsmødet i december. Kommissionen har imidlertid endnu ikke fremlagt noget forslag. Derfor kan jeg ikke sige noget om indholdet.

Afslutningsvist – og i anledning af COP15 – vil jeg kort nævne, at IMO på det 59. møde i miljøkomiteen i juli måned vedtog en arbejdsplan for udvikling af et globalt, markedsbaseret system for håndtering af CO₂-udledningerne fra international skibsfart.

I det videre arbejde i IMO indgår det danske forslag om indførelse af et brændstofbidrag for skibe i international fart, der bl.a. kan anvendes til at finansiere klimaatlag i udviklingslande. Samtidig arbejder IMO også videre med det danske forslag til et såkaldt designindeks – det var også det, vi talte om før – for nye skibe, som skal gøre nye skibe mere energieffektive.

I forhold til selve COP15 forhandlingerne og søfarten, er det EU's fælles holdning, at der i en ny global klimaafnåftale bør indgå en målsætning om, at skibsfartens CO₂-udslip skal reduceres med 20 pct. i 2020 i forhold til 2005, og at de konkrete instrumenter til opfyldelse af målsætningen skal udvikles i IMO. Det er endnu usikkert, om det vil lykkes at komme igennem med denne målsætning i forhandlingerne her i København, men regeringen arbejder for en håndfast politisk aftale, hvor skibsfarten også indgår.

c) Forbedring af det europæiske patentsystem

– *Status. Sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg den 27. november 2009*

KOM (2000) 0412, KOM (2007) 0165

KOM (2007) 0165 - bilag 1 (grundnotat af 31/5-07)

KOM (2007) 0165 - svar på spørgsmål 1

KOM (2000) 0412 – svar på spørgsmål 2-7

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 138 (foreløbigt referat af EUU-møde 27/11-09)

EUU alm. del (08) - bilag 451 (side 1252, behandlet i EUU 20/5-09)

EUU alm. del (072) - bilag 305 (side 867, behandlet i EUU 23/5-08)

Rådsmøde 2832 - bilag 4 (Erhvervsministeriets referat af rådsmøde 22/11-07) (behandlet i Statsministeriet 16/11-07 pga. valg)

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil starte med at takke jer for, at i har vist interesse for sagen. Det er en sag, som har kørt ufatteligt længe. Det er en sag, som vi har brugt megen tid på. Det er også en sag, som vi tror kan bidrage til Europas konkurrenceevne og vækst på længere sigt.

Jeg kan sige til jer, at det er glædeligt, at EU-patentforordningen og de supplerende rådskonklusioner om bl.a. en fremtidig EU-patentdomstol blev vedtaget, og at vi dermed fik sendt et meget positivt signal til danske og europæiske virksomheder.

Efter mange års forhandlinger fik sagen et gennembrud på rådsmødet, hvor vi fik taget et stort skridt fremad mod oprettelsen af et EU-patent.

Fra dansk side er det naturligvis meget positivt, at det lykkedes at få en imødekommelse af flere danske synspunkter, som blev en del af de politiske konklusioner, Rådet vedtog. Jeg tog ordet på den formelle del af rådsmødet for at gentage de mange positive ting, vi faktisk havde fået ind. Det betyder bl.a., at de forestående drøftelser vedrørende patentets gebyrstruktur og myndighedssamarbejdet kommer til at ske politisk i regi af Rådet, og at EU-patentets ikrafttræden afventer løsninger på disse udeståender.

Nu vil vi selvfølgelig følge de kommende drøftelser i Europa-Parlamentet og håber naturligvis, at man dér vil tage positivt imod forslaget.

Som jeg oplyste for fjorten dage siden, så er der tale om hårde forhandlinger, og der udestår fortsat vanskelige forhandlinger, før de første EU-patenter ser dagens lys. Men nu er vi i hvert fald kommet i hus med en forordning. Det er vi rigtig glade for.

Per Clausen ville gerne have vished for, at den nye patentdomstol ikke kunne bevæge sig ind på området for patenter vedrørende software.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at der er tale om en § 20 sag, som skal til folkeafstemning, hvis der ikke er 5/6 flertal i Folketinget.

Hun spurgte, hvor langt man er med hensyn til sprog.

Hanne Agersnap takkede for hurtige svar på sine skriftlige spørgsmål.

Økonomi- og erhvervsministeren slog i sit svar til Per Clausen fast, at blot fordi vi vedtager en forordning om EU-patenter, betyder det ikke, at der bliver etableret en fælles europæisk patentdomstol. Så langt er vi ikke endnu. Når der bliver etableret en sådan, vil den være underlagt reglerne i den europæiske patentkonvention, hvoraf det klart fremgår, at opfindelser, der alene vedrører software, ikke kan patenteres. Økonomi- og erhvervsministeren vidste, at Europaudvalget er meget optaget af spørgsmålet om softwarepatenter, og tilføjede derfor, at regeringen fortsat er modstander af, at opfindelser, der alene består i software, skal kunne patenteres, men hvis man f.eks. laver en programkode, som indgår i en ny røntgenmaskine, så kan røntgenmaskinen patenteres. Det er kun rene softwarepatenter, der ikke kan patenteres.

Hun svarede Lone Dybkjær, at man stadig væk forhandler om domstolssystemet, men i Danmark skal resultatet ratificeres efter proceduren i grundlovens § 20. Derfor kommer der en helt særlig procedure, når vi når så langt.

Sprogordningen skal besluttes i en særskilt retsakt, for det spørgsmål er man ikke nået til enighed om endnu. Det har man udskudt, så det ikke blokerer for resten af forordningen. Det svenske formandskab erkender, at det er en sag, som i den grad har hidset de mellemstore lande op. Man har tænkt sig, at der skal være tre sprog: engelsk tysk og fransk. Men spanierne er helt oppe at køre, og så kommer italienerne også.

Hanne Agersnap spurgte, hvor langt man er i processen, idet hun var opmærksom på, at det er en sag, der behandles efter artikel 118, hvorefter man skal vedtage den sammen med Europa-Parlamentet.

Pia Adelsteen roste EU's håndtering af sagen, bl.a. at man udskyder en stillingtagen til sprogordningen.

Hun tilføjede, at hvis økonomi- og erhvervsministeren ikke så klart havde afvist patentering af softwarepatenter, havde Dansk Folkeparti været mere betænkelig.

Lone Dybkjær syntes også, det var klogt at skyde spørgsmålet om sprogene til hjørne. For en ordens skyld tilføjede hun, at hun mente, det rigtige ville være kun at operere med ét arbejdssprog, nemlig engelsk, men det vidste hun godt, man ikke kunne blive enige om.

Med hensyn til softwarepatenter forstod hun, at der ikke var noget nyt under solen.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde i svaret til Hanne Agersnap, at hun troede, det ville blive en god proces, når Europa-Parlamentet bliver involveret. Der kommer sikkert et nyt forslag fra den nye Kommission, og så starter der nogle forhandlinger med Parlamentet. Så vidt hun havde forstået på det sven-

ske formandskab, som havde haft drøftelser med Europa-Parlamentets rets-udvalg, ville dette være meget konstruktivt.

I relation til Lone Dybkjærs bemærkninger om sprog sagde økonomi- og erhvervsministeren, at hun syntes, det nemmeste ville være, hvis alle talte engelsk, idet der kan gå noget tabt i oversættelserne. Der er imidlertid kun ét land, som har det synspunkt, at man burde nøjes med ét sprog, og det er Frankrig – som mener, det bør være fransk.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at der ikke sker en dyt med hensyn til softwarepatenter.

Punkt 3. Rådserklæring om forvaltningen af Lissabontraktatens system for delegerede retsakter (EUF-traktatens artikel 290)

KOM (2009) 0673

KOM (2009) 0673 – bilag 1 (aktuelt notat)

Økonomi- og erhvervsministeren: Det er faktisk en meget, meget spændende sag. Her indhenter min fortid som mangeårigt medlem af Europaudvalget mig, for det er noget, jeg har været meget optaget af selv, da jeg sad ovre hos jer. Jeg synes faktisk, sagen er ret spændende.

Udenrigsministeren kan desværre ikke være her. Derfor er jeg så heldig, at jeg får lov at forelægge sagen på hans vegne.

Det drejer sig om implementering af Lissabontraktatens bestemmelser om delegerede retsakter i artikel 290 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde. Delegerede retsakter benyttes, når Rådet og Europa-Parlamentet giver Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesregler af bredere karakter. Jeg forstår, at emnet kort blev nævnt under det uformelle morgenmads møde, som udvalget havde med udenrigsministeren den 22. oktober i år. Der er også oversendt et samlenotat om sagen.

Kommissionen har vedtaget en meddelelse i onsdags, der redegør for, hvordan Kommissionen i praksis vil gribe det nye system an. Kommissionen opregner nogle standardbestemmelser, som Rådet og Europa-Parlamentet kan gøre brug af, når man fremover i de enkelte lovgivningssager skal vælge kontrolmuligheder, f.eks. om der skal være en konkret vetoadgang og/eller en generel tilbagekaldelsesadgang. Meddelelsen bekræfter også, at Kommissionen fremover vil inddrage medlemsstaterne i det forberedende arbejde internt i Kommissionen.

Det har været nødvendigt at vedtage meddelelsen nu, fordi der er en række konkrete lovgivningssager, som står foran at skulle vedtages, og hvor det nye system med delegerede retsakter skal anvendes.

Vi regner med, at det svenske formandskab vil følge op på meddelelsen med en rådserklæring, der tager meddelelsen til efterretning og understreger, hvad Rådet lægger vægt på fremadrettet. Fra dansk side støtter vi ideen om en sådan rådserklæring.

Udvalget vil naturligvis få lejlighed til at komme tilbage til sagen, eksempelvis når Kommissionen i begyndelsen af 2010 fremsætter forslag til en ny forordning om komitologi – altså artikel 291 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Det handler simpelt hen om, at Rådet og Parlamentet skal ind og have lidt bedre kontrol med, hvad det er der foregår i Kommissionen. Der er jo disse to forskellige typer retsakter. Der er delegerede retsakter, som er de brede, generelle retsakter efter artikel 290. Og så er der gennemførelsesretsakterne, som er af mere konkret karakter, efter artikel 291.

Det har altid været det generelle danske synspunkt, at vi synes, det er vigtigt, at vi kommer med ind over i den beslutningsproces. Jeg synes, det er udmærket, når der er nogle lovgivningsinitiativer på vej, at vi allerede nu kan begynde at bruge de redskaber, der er, f.eks. om vetoadgang eller om at vi kan kalde en retsakt tilbage, hvis vi ikke synes, den er god nok. Så må Kommissionen begynde forfra igen.

Det er sagen i sin nøddeskal. Der er altså for øjeblikket 5 hastesager om delegerede retsakter, som vi bliver nødt til at tage højde for nu, hvor Lissabontraktaten er trådt i kraft.

Jeg håber selvfølgelig, udvalget er med på sagen, da jeg mener, det er en god sag, som vi skal være med til at fremme.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at udvalget ikke havde set rådserklæringen endnu, men hun gik ud fra, at man blot ville tage meddelelsen til efterretning.

Hun spurgte, om økonomi- og erhvervsministeren kunne afsløre, hvornår de konkrete hastesager ville komme til behandling.

Per Clausen forstod det sådan, at det, man her forsøger at få sat i værk med det samme, er en af de ting, der blev indføjet i Lissabontraktaten, som vil give større mulighed for at gribe ind over for Kommissionen, og som giver de nationale parlamenter nogle nye muligheder. I så fald syntes han, det var fornuftigt.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede over for Lone Dybkjær, at Rådet blot ville tage meddelelsen til efterretning.

Hun havde forstået, at de 5 hastesager drejede sig om energimærkningsdirektivet, bygningsdirektivet, direktivet om intelligente transportsystemer, direktivet om beskyttelse af dyr, som anvendes til videnskabelige formål, og forordningen om ikke kommerciel transport af husdyr, der er en dyrevelfærdssag. Da hun mente, det var rigtigt gode sager, mente hun ikke, der var nogen grund til at vente. De forventes vedtaget i januar eller februar.

I svaret til Per Clausen bekræftede økonomi- og erhvervsministeren, at det drejer sig om at få en bedre kontrol med Kommissionen, både fra Rådets side og fra Europa-Parlamentets side. Hidtil har der været nogle komitologiprocedurer, som gjorde, at når først Kommissionen havde besluttet sig, var det utroligt vanskeligt at bremse det.

Punkt 4. Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved EU-Domstolen på Forsvarsministeriets område

a) C-461/05 Kommissionen mod Danmark

EUU alm. del (09) – bilag 143 (aktstykke om tilslutning til deponering af 73,5 mio. kr.)

Forsvarsministeren: Europaudvalget er tidligere i et notat fra Skatteministeriet i 2005 blevet orienteret om EU-Kommissionens udtalelse vedrørende manglende betaling af told af forsvarsmateriel indført fra tredjelande.

Dette er nu blevet til en sag ved EU-Domstolen, hvor Danmark og seks andre EU lande er anklaget for ikke at have opkrævet told i perioden 1998-2002.

Domsafsigelsen er berammet til den 15. december 2009 kl. 9.30.

Hvis Danmark dømmes, skal vi betale 73,5 mio. kr. i manglende toldindkrævning og ca. 175 mio. kr. i morarenter. Den mulige samlede fordring udgør således i runde tal ca. 250 mio. kr.

For god ordens skyld skal tilføjes, at det beløb efter aftale med Finansministeriet ikke betales på § 12 – altså på Forsvarsministeriets område.

Vi har i foråret 2008 ved aktstykke nr. 111 deponeret et beløb svarende til hovedstolen – de 73,5 mio. – for at stoppe morarentetilskrivningen og dermed begrænse et eventuelt tab.

Jeg skal afslutningsvist for god ordens skyld fortælle, at EF-Domstolens generaladvokatur i februar 2009 har afgivet betænkning til fordel for EU-Kommissionens påstand i sagen, og at EF-Domstolen erfaringsmæssigt – i hvert fald i 80 pct. af sagerne – følger generaladvokatets anbefaling. Det betyder, at vi sandsynligvis vil tabe sagen.

Endelig skal jeg henlede opmærksomheden på, at denne sag har involveret flere ministerier, og at Forsvarsministeriet er udpeget som ressort, fordi det er forsvaret, der har købt det materiel, der er tale om.

Ingen bad om ordet til forsvarsministerens redegørelse.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 2987 (transport, telekommunikation og energi – transport- og telekommunikationsdelen) den 17.-18. december 2009

Dagsordenspunkt 1-7 og 12a og 12b henhører under Transportministeriets ressort og blev forelagt af transportministeren.

Dagsordenspunkt 8 og 12c henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Dagsordenspunkt 9-11 henhører under Videnskabsministeriets ressort og blev forelagt af videnskabsministeren.

Transportdelen:

Transportministeren: Jeg skal hermed forelægge transportdelen af dagsordenen for rådsmødet den 17. december 2009.

Jeg vil i alt forelægge syv sager for udvalget. Alle sagerne forelægges til orientering.

1. Forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0817

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (sammenotat side 2)

KOM (2008) 0817 - bilag 1 (grundnotat af 27/1-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1370, seneste behandling i EUU 4/6-09)

EUU alm. del (08) - bilag 316 (side 1059 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/3-09)

Transportministeren: Udvalget gav mig i marts 2009 et forhandlingsmandat til forslaget.

Forslaget er på dagsordenen til politisk enighed og har været forhandlet intensivt frem mod rådsmødet.

Hovedproblemstillingen har været anvendelsesområdet.

På de seneste møder i arbejdsgruppen har formandskabet arbejdet med forslag om et anvendelsesområde, der som udgangspunkt omfatter alle former for bustransport, men som giver mulighed for at undtage lokal-, by- og regionaltrafik fra størstedelen af forordningen – undtagen de mere generelle bestemmelser. Løsningen minder om den, som er anvendt for togpassagerers rettigheder.

Flere lande har udtrykt velvilje over for denne tilgang og kan acceptere, at regional og lokal transport i et vist omfang er omfattet. Andre lande mener fortsat, at anvendelsesområdet bør begrænses yderligere. Danmark er blandt de lande,

som ønsker, at anvendelsesområdet bør begrænses til national og international busstrafik, således at lokal og regional busstrafik undtages.

Jeg er dog indstillet på at overveje nogle kompromisløsninger, som i hovedtræk imødekommer det danske synspunkt om at fritage busbefordring i byer, forstæder og regioner fra forordningens anvendelsesområde.

I sin nuværende udformning tilgodeser forslaget desuden vores ønske om at kunne bevare nationale regler for befordring af bevægelseshæmmede, idet handicapkørsel, der alene kan anvendes af bestemte persongrupper, er undtaget fra forordningen. Vi har nogle særlige regler i Danmark, som vi gerne vil kunne opretholde.

Lone Dybkjær ville gerne vide, om forhandlingerne går i den rigtige retning.

Pia Adelsteen beskæftigede sig med den danske handicapordning, idet hun havde erfaret om en handicappet, som normalt kørte i tog, men som pludselig har fået store problemer, fordi man f.eks. på grund af sporarbejde el.lign. har indsat busser i stedet for tog. Derved kan den handicappede ikke længere bruge den offentlige transport.

Transportministeren svarede Lone Dybkjær, at forhandlingerne sådan set går i den rigtige retning.

Det problem, Pia Adelsteen rejser, hører nok hjemme i den indenlandske politik, men selvfølgelig er det en vigtig problemstilling. Vi skal sikre bevægelseshæmmede bedre muligheder, og selvfølgelig er det bedst, hvis de kan blive integreret i den almindelige offentlige trafik, så de ikke behøver særordninger. Den specifikke problematik, Pia Adelsteen nævner, mente transportministeren ikke var noget, EU skulle blande sig i. Men vi skal udvikle busserne, så de bliver bedre til at tage bedre imod de bevægelseshæmmede.

Lone Dybkjær mente, Pia Adelsteen havde en pointe i det, hun sagde om handicapkørsel. Hun mente, at jernbaneselskaberne havde en vis forpligtelse til også at sørge for de handicappede, når de indsatte busser i stedet for tog.

2. Direktiv om fastlæggelse af rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer (ITS) på vejområdet

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0887

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (samlenotat side 14)

KOM (2008) 0887 - bilag 2 (grundnotat af 18/2-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) - bilag 476 (side 1367, senest behandlet i EUU 4/6-09)

EUU alm. del (08) - bilag 316 (side 1066 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/3-09)

Transportministeren: Den næste sag er dagsordenpunkt 2 vedrørende direktivforslaget om fastlæggelse af rammerne for ibrugtagning af intelligente transportsystemer på vejområdet. Det er det, vi kalder for ITS.

Jeg har redegjort for dette direktivforslag i udvalget tidligere og fik i marts 2009 forhandlingsmandat til forslaget.

Kort sagt er formålet med direktivet at fremskynde og koordinere anvendelsen af ITS inden for vejtransport, herunder vejtransportens grænseflader til andre transportformer.

Målet er via ITS at skabe en mere effektiv, mere miljøvenlig, mere sikker og bedre sikret mobilitet for gods og passagerer.

Siden jeg sidst redegjorde for forslaget, er landene begyndt at nærme sig enighed.

Vedrørende de forhold, der har været vigtige for Danmark, er forslaget desuden blevet præciseret. Blandt andet fremgår det nu direkte af direktivforslaget, at fællesskabslovgivningen vedrører specifikationer og standarder, mens det er op til medlemsstaterne selv at vurdere, i hvilket omfang de vil implementere ITS.

Der er desuden taget højde for, at de investeringer, der allerede er gjort i medlemsstaterne på ITS-området i form af trafikinformation og trafiksikkerhed, ikke skal ændres som følge af direktivet.

Det er min forventning, at Rådet kommer frem til politisk enighed om forslaget på mødet. Der arbejdes fortsat mod at opnå en 2. behandlingsaftale med Europa-Parlamentet inden årets udgang, som det er anført i samlenotatet. Der er stadig en del udeståender, før dette vil kunne opnås.

Lone Dybkjær ville gerne vide, om forhandlingerne går i den rigtige retning.

Hanne Agersnap forstod, at man forhandler og forhandler, men spurgte, hvornår man forventer konklusioner.

Idet hun henviste til den diskussion, man havde haft i Trafikudvalget dagen før, spurgte hun, om man kan risikere at komme til at fejlinvestere i ITS-

systemer, som ikke kan tale sammen, eller om arbejdet med at få indført fælles standarder går så hurtigt, at dette kan undgås.

Transportministeren svarede Lone Dybkjær, at forhandlingerne sådan set går i den rigtige retning. I EU er der generelt den samme opfattelse, som vi har i Danmark, nemlig at vi godt vil fremme fælles standarder i et sådant omfang, at der er en intermodalitet imellem landene. Men det må ikke være sådan, at det undergraver de investeringer, vi allerede har foretaget eller er i gang med, så vi skal skifte hele teknologien ud.

Han svarede Hanne Agersnap, at han mente, vi kan forvente nogle konklusioner, idet det svenske formandskab prioriterer sagen højt.

Han mente ikke, man risikerer fejlinvesteringer. ITS er bl.a. signalsystemer til jernbane, hvor man har fastlagt en europæisk standard. I Danmark har vi besluttet at investere i nye signalsystemer, og vi køber version 2 af den europæiske standard, så togene kan køre på kryds og tværs i Europa, samtidig med at der er flere leverandører.

3. Revision af forordning om forvaltningsstrukturen for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation (EGNOS og Galileo)

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0139

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (samlenotat side 23)

KOM (2009) 0139 - bilag 1 (grundnotat af 23/4-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) - bilag 476 (side 1366, senest behandlet i EUU 4/6-09)

Transportministeren: Den næste sag er dagsordenspunkt nr. 3 om revisionen af forordning om forvaltningsstrukturen for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation. Det er det, vi kalder EGNOS og Galileo. EU har mange forkortelser.

Jeg har tidligere orienteret udvalget om denne sag i juni i år.

Galileoprogrammet er som bekendt det fælles europæisk satellitnavigationssystem, der er under udvikling, og som skal indeholde 30 satellitter og et antal jordstationer.

Forordningen om forvaltningsstrukturen for EGNOS- og Galileoprogrammet er fra 2004.

Med revisionen sker der en tilpasning af forordningen til de nye strukturer, der er fastlagt i den seneste forordning om programmet fra 2008, hvor Kommissionen overtog den forpligtelse, som det tidligere var tænkt at private investorer skulle have haft.

Det drejer sig altså om at bringe forordningen fra 2004 i overensstemmelse med forordningen fra 2008.

Der er således primært tale om en administrativ ændring, der ikke har indholdsmæssig effekt for programmet.

Det er min forventning, at der kan opnås en generel indstilling til forslaget på rådsmødet.

Lone Dybkjær forstod, at der ikke var nogen diskussion om pengene på nuværende tidspunkt. For en ordens skyld gjorde hun dog opmærksom på, at hun hørte til dem, der mente, at man i denne sag smed gode penge efter dårlige. Men transportministeren har jo sit mandat.

Transportministeren bekræftede, at der ikke er nogen diskussion om penge på nuværende tidspunkt. Det er en ændring i de forvaltningsmæssige strukturer, der er tale om.

4. Meddelelse om fremtidens transport

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2009) 0279/4

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (samlenotat side 28)

KOM (2009) 0279 –bilag 1 (grundnotat af 25/6-09)

KOM (2009) 0279 - bilag 2 (supplerende grundnotat af 18/8-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 47 (side 1718, senest behandlet i EUU 2/10-09)

Transportministeren: Jeg orienterede udvalget om denne sag forud for råds-mødet i oktober, hvor meddelelsen blev præsenteret, og der var en orienterende debat om sagen i Rådet.

På det forestående møde forventes der vedtaget rådskonklusioner om meddelelsen, og bl.a. på denne baggrund ventes Kommissionen at fremlægge en ny hvidbog om EU's transportpolitik i 2010.

Hvidbogen vil indeholde konkrete forslag i relation til den fælles transportpolitik frem til 2020.

Det er sådan set et vigtigt dokument, som jeg går ud fra, vi kommer til at diskutere på et senere tidspunkt. Det vil fastlægge rammerne for det, der skal ske i EU på transportområdet i en årrække frem, så det bliver spændende. Men det er selvfølgelig også vigtigt, hvad der lægges op til nu.

Det foreliggende udkast til konklusioner lægger bl.a. vægt på de fremtidige udfordringer i form af klimaforandring, globalisering, aldring, knaphed på fossile brændstoffer og urbanisering.

Konklusionerne peger bl.a. på:

- Anerkendelse af behovet for bedre udnyttelse af alle transportformer og bedre samordning af transportformerne som nøgleelementer i et bæredygtigt, miljøeffektivt og velfungerende transportsystem.
- En opfordring til Kommissionen til yderligere at fremme et fuldt integreret multimodalt transportsystem, især gennem revision af TENT-politikken og med vægt på forbindelserne til nabolande og –regioner.
- Erkendelse af at princippet om internalisering af eksterne omkostninger bør finde anvendelse for alle transportformer, og at prissætning af transport bør udvikles yderligere.

Formandskabets ønske har været at sende et klart signal til Kommissionen om, hvilke områder der skal arbejdes med, frem for et sæt konklusioner der indeholder alt for mange detaljer.

Dette synes at være opnået, og derfor kan Danmark støtte udkastet til rådskonklusioner.

Lone Dybkjær kom med den generelle bemærkning, at Det Radikale Venstre er meget optaget af at involvere fagudvalgene, og derfor spurgte hun, om man drøfter disse EU-sager med trafikforligskredsen eller i Trafikudvalget.

Hendes udgangspunkt i de generelle forhandlinger var, at jernbane sådan set er rigtigt godt, da fly forurener så meget.

Hanne Agersnap spurgte i forlængelse af Lone Dybkjærs spørgsmål, om vi generelt set i tilstrækkelig høj grad anerkender, at jernbane er en god idé, idet den faktisk er mindre energiforbrugende end mange andre transportformer. Hun tilføjede, at man også kunne have det som målsætning at fremme kollektiv transport og banebårne transportformer frem for individuelle transportformer, både for gods- og persontransport.

Per Clausen kunne huske, at det engang var EU's målsætning, at så meget som muligt af transporten skulle over på skinner. Den målsætning er fraværende nu, hvilket han syntes var et stort tilbageskridt. Under hensyn til den megen fokus, der er kommet på klima og miljø, syntes han, det ville være klogt at få denne målsætning ind igen. Han betegnede meddelelsen som meget ambitiøs, men også som meget ukonkret.

Det handler om mere transport på skinner, og det handler om mere kollektiv transport, men det kunne også handle om, at man skulle reducere den transport, der var nødvendig. Per Clausen syntes, at jo mindre tid vi bruger på transport, og jo mere tid vi bruger på at skabe rigtige værdier og leve vores eget liv, jo bedre.

Han havde bemærket, at nu ville man udvide modulvogntogsforsøgene til EU med den begrundelse, at modulvogntogene er bedst på de lange distancer, men gjorde opmærksom på, at så skal man sammenligne modulvogntogene med jernbane.

Det lyder så uskyldigt, når man på bureaukratsproget skriver, at Kommissionen ønsker yderligere åbning af transportmarkedet samt effektiv håndhævelse af eksisterende regler på jernbaneområdet, men DI skriver, hvad det betyder, nemlig yderligere liberalisering og flere udbud. Derfor spurgte han økonomi- og erhvervsministeren, om det også er den danske regerings ønske, at vi i EU skal have indført nogle regler, der tvinger os til yderligere udbud på jernbaneområdet.

Transportministeren kunne sige både ja og nej til Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvorvidt man drøftede sagerne i transportforligskredsen. Han orienterede Trafikudvalget om de samme ting, som han orienterede Europaudvalget om, men de forhandlinger, der har været i transportforligskredsen, har i højere grad drejet sig om indenlandske temaer og investeringer. Det er imidlertid rimeligt, at man inddrager trafikpolitikkerne, når det er transportpolitik, man taler om i EU, for det er en integreret del af den indenrigske transportpolitik.

Transportministeren sagde til Hanne Agersnap, at vigtigheden af kollektiv trafik kommer vi til at vende tilbage til under det danske formandskab i 2012, hvor vi vil prøve at fremme ideen om kollektiv trafik på tværs af landegrænser, ligesom vi vil sætte mere gods på skinner på dagsordenen.

Transportministeren sagde til Per Clausen, at det fremgår af meddelelsen, at man skal anerkende behovet for bedre udnyttelse af alle transportformer og have en bedre samordning af transportformerne som nøgleelement i et vel-fungerende transportsystem, så man kommer ikke uden om kollektiv trafik og mere gods på jernbane. I den tid, han havde været transportminister, var der faktisk gået meget tid på rådsmøderne med at diskutere, hvordan man kunne fremme gods på skinner. Det har bl.a. resulteret i, at man har fået terminaler langs godskorridorerne nede i Europa.

Transportministeren kunne sådan set være enig med Per Clausen i, at det ville være godt, om man kunne reducere transporten, så man fik tid til andet end transport. Men omvendt må man sige, at hvis vi ikke har en veludviklet infrastruktur og en høj grad af mobilitet, så svækker vi konkurrenceevnen.

Det er rigtigt, at vi har forsøgt at få modulvogntogene til også at køre ind i Tyskland og Holland og Belgien, men det er ikke rigtigt lykkedes. Han havde rejst det over for den tidligere tyske transportminister uden held, men han ville tage det op på et møde med den nye tyske transportminister.

I relation til Per Clausens spørgsmål om yderligere liberalisering sagde transportministeren, at EU har fastlagt nogle regler, der gør, at vi skal opdele ejerskabet, således at man skaber mulighed for konkurrenceudsættelse og dermed liberalisering, men i hvilket tempo man skal indføre liberaliseringen, er det op til landene selv at bestemme. Transportministeren henviste til, at han havde fremlagt et debatoplæg om en ny organisering af jernbanedriften, når vi går fra industrisamfundet til service- og vidensamfundet. I den forbindelse skal vi se på konkurrenceudsættelse, men det må ske skridtvis, så vi kan lære af vores fejl.

5. Forslag til direktiv om luftfartssikkerhedsafgifter

– *Fremskridtsrapport/Generel indstilling*

KOM (2009) 0217

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (samlenotat side 57)

KOM (2009) 0217 – bilag 2 (grundnotat af 9/6-09)

KOM (2009) 0217 - bilag 3 (supplerende grundnotat af 30/6-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) - bilag 47 (side 1710, senest behandlet i EUU 2/10-09)

Transportministeren: Jeg fik forud for rådsmødet i oktober i år forhandlingsmandat til forslaget af udvalget.

Direktivforslaget har til formål at fastlægge fælles principper for opkrævning af afgifter til dækning af udgifter til beskyttelse af luftfartens sikkerhed i EU's lufthavne.

Det er stadig regeringens holdning, at der ikke er behov for forslaget. Dette skal ses i lyset af, at der i 2008 blev opnået enighed om et direktiv vedrørende generelle regler for opkrævning af afgifter i EU's lufthavne.

Regeringen mener, at eventuelle særlige regler for opkrævning af sikkerhedsafgifter skal indarbejdes i det gældende direktiv og således også kun finde anvendelse på større lufthavne, dvs. lufthavne med over 5 mio. passagerer årligt.

Regeringen går ind for regelforenkling og for at lette de administrative byrder for erhvervslivet og ønsker derfor ikke at påføre mindre danske lufthavne omkostninger og administrative byrder ved indførelse af et afgiftssystem kun for sikkerhedsafgifter.

Udover Danmark har flere lande stillet spørgsmål ved behovet for forslaget.

Blandt medlemslandene har der desuden været enighed om, at anvendelsesområdet i det foreliggende forslag er for bredt, og at anvendelsesområdet for et eventuelt direktiv skal svare til anvendelsesområdet for direktivet vedrørende generelle regler for opkrævning af afgifter i lufthavne.

Forslaget er sat på dagsordenen til generel indstilling.

6. Mandat til Kommissionen om forhandlinger om samarbejdsaftale mellem EU og ICAO

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (samlenotat side 65)

Transportministeren: Den næste sag er dagsordenspunkt 6 om at give Kommissionen mandat til på Fællesskabets vegne at forhandle en samarbejdsaftale mellem Fællesskabet og Organisationen for International Civil Luftfart – ICAO.

Hensigten er at skabe et mere formaliseret samarbejde mellem de to organisationer med det formål, at man på den ene side sikrer, at europæiske interesser kommer i betragtning i ICAO, og på den anden side giver ICAO og organisationens medlemslande bedre mulighed for at drage nytte af udviklingen på luftfartsområdet i EU.

Dette finder regeringen meget fornuftigt, og jeg forventer, at vi på rådsmødet vedtager mandatet.

7. Status for forhandlingerne mellem Kommissionen og USA om anden fase af en luftfartsaftale mellem EU og USA

– Fremskridtsrapport

Rådsmøde 2987 – bilag 3 (samlenotat side 68)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) - bilag 264 (side 988, senest behandlet i EEU 16/3-07)

Transportministeren: Den sidste sag på rådsmødedagsordenen er også en luftfartssag. Det drejer sig om en statusrapportering for forhandlingerne mellem Kommissionen og USA om anden fase af en luftfartsaftale mellem EU og USA.

Kommissionen fik i 2003 mandat af Rådet til at forhandle om en samlet luftfartsaftale mellem EU og USA med henblik på omfattende integrering og liberalisering af den civile luftfart i hele området.

En første fase af aftalen blev underskrevet i 2007 og har været anvendt siden marts 2008. Det indgår i aftalen, at der skal forhandles videre om en anden fase, der skal indeholde yderligere integrering og liberalisering.

Det er hensigten at indgå en sådan anden fase aftale inden udgangen af 2010.

Forhandlingerne om anden fase af aftalen har i vidt omfang drejet sig om at udvide mulighederne yderligere på en række af de områder, der blev forhandlet i den første fase. Der drejer sig bl.a. om ejerskab i og kontrol med luftfartsselskaber, om leasing af luftfartøjer med besætning, om flyvesikkerhed og om miljøspørgsmål.

Kommissionen vil på det kommende rådsmøde præsentere en fremskridtsrapport om sagen.

Lone Dybkjær spurgte, om aftalen med USA kun har noget med selve flyene at gøre, eller om den også involverer noget om persondata og visa.

Transportministeren svarede, at persondata og visa ikke indgår i disse forhandlinger.

Teledelen:

Videnskabsministeren: Der er tre punkter på dagsorden for rådsmødet for telekommunikation den 18. december:

1. Kommissionens meddelelse om EU's digitale konkurrenceevne og hovedresultaterne af i2010-strategien.
2. Kommissionens meddelelse om den digitale dividende.
3. Kommissionens meddelelse om beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur.

Jeg forelægger alle tre punkter for udvalget her i dag til orientering.

9. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske og sociale udvalg og Regionsudvalget Rapport om EU's digitale konkurrenceevne – hovedresultater af i2010-strategien for 2005-2009

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0390

Rådsmøde 2987 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0390 – bilag 1 (grundnotat 1/9-09)

KOM (2009) 0390 - bilag 2 (supplerende grundnotat af 16/11-09)

Videnskabsministeren: Det første punkt på dagsordenen er vedtagelse af rådskonklusioner om den fremtidige europæiske strategi for IKT.

Siden 2005 har EU på IKT-området arbejdet inden for en strategisk ramme, der er kendt som i2010-initiativet. i2010-initiativet er en del af udmøntningen af Lissabonstrategien.

Initiativet udløber i 2010, og Kommissionen er nu begyndt at udarbejde en ny europæisk IKT-strategi.

Regeringen har afgivet et dansk høringssvar i form af et positionspapir. Udvalget modtog dette papir i november.

Regeringen har taget udgangspunkt i de fem strategiske indsatsområder i den it- og telepolitiske redegørelse til Folketinget fra 2009. Jeg vil nævne de fem områder hurtigt:

1. EU skal have en elektronisk kommunikationsinfrastruktur i verdensklasse.
2. Befolkningerne i EU skal have de nødvendige IKT-færdigheder til at kunne begå sig i en digital verden.
3. Anvendelsen af IKT skal være sikker og tryk.
4. Der skal være relevant digitalt indhold.
5. EU skal sætte en grøn digital dagsorden.

Jeg vil gerne understrege, at Danmark på flere af disse områder har rigtig gode erfaringer, som med fordel kan udbredes i hele EU.

Danmark ligger eksempelvis helt i front, når det gælder udbredelsen af bredbånd, ligesom danskerne er de flittigste brugere af internettet i EU.

Samtidig var Danmark blandt de allerførste til at fremlægge en selvstændig handlingsplan for grøn it.

Det er derfor også meget tilfredsstillende, at alle fem danske indsatsområder er flot repræsenteret i rådskonklusionerne.

Fra regeringens side finder vi, at rådskonklusionerne er både relevante og fremadrettede. Og vi er enige i behovet for en ny fremadrettet strategi til afløsning for i2010.

Fra dansk side agter jeg derfor at støtte vedtagelsen af konklusionerne.

Hanne Agersnap opfordrede videnskabsministeren til at undersøge mulighederne for at fremme, at det blev diskuteret, at vi ikke ønsker teleselskaberne som lovhåndhævere. Hun havde indtrykket af, at man stod meget famlende med hensyn til, hvordan man skulle håndhæve reglerne om ophavsret og ulovlig kopiering, og hvordan man undgår internetkriminalitet, men hun mente, det var essentielt, at vi ikke lader teleselskaberne være lovhåndhævere.

Videnskabsministeren gentog, hvad han havde sagt i Videnskabsudvalget, at vi gerne vil undersøge sagen og prøve at beskrive problematikken så præcist som muligt. Det generelle princip både i Danmark og i EU er, at det ikke er teleselskabernes rolle at være politibetjente på internettet, og det er ikke teleselskabernes rolle at overvåge, om der foregår ulovligheder; det er en myndighedsopgave. Han tilføjede, at på visse områder havde det vist sig at have en ganske god effekt, at man lavede frivillige aftaler.

10. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Digitaliseringsdividenden som kilde til sociale goder og økonomisk vækst

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0586

Rådsmøde 2987 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2009) 0586 - bilag 1 (grundnotat af 16/11-09)

Videnskabsministeren: Det andet punkt på rådsmødets dagsorden er vedtagelse af rådskonklusioner om den digitale dividende.

Den digitale dividende er det overskud af frekvenser, der opstår ved overgangen fra analog til digital sending af jordbaseret tv.

En digital tv-kanal fylder mindre end en analog tv-kanal, og derfor skabes der ved overgangen et overskud af meget attraktive frekvenser.

I oktober 2009 vedtog Kommissionen en meddelelse om, hvordan den digitale dividende kan bidrage til de sociale goder og den økonomiske vækst i EU.

Kommissionen foreslår bl.a., at alle lande i Europa skal have afviklet det jordbaserede analoge tv inden 2012, og at der bliver indført fælles harmoniserede regler for anvendelse af frekvenserne.

På rådsmødet skal der vedtages et sæt rådskonklusioner, som støtter op om disse initiativer.

Som bekendt er vi i Danmark allerede så langt, at vi har gennemført udfasningen af det jordbaserede analoge tv-net ved udgangen af oktober i år. Det var det, der skete den 1. november.

I Danmark er det blandt andet besluttet, at dele af den digitale dividende i fremtiden skal anvendes til andre formål end tv, bl.a. mobilt bredbånd.

I september blev der i Videnskabsministeriet afholdt et møde med branchen, hvor man drøftede de tekniske udfordringer, som kan opstå ved den nye anvendelse af frekvenserne i den digitale dividende.

Ved mødet udtrykte branchen stor tilfredshed med den måde, som vi i Danmark håndterer problemerne og de foreslåede løsninger på.

Fra regeringens side finder vi rådskonklusionerne relevante og fremadrettede.

Vi er enige i behovet for en fælleseuropæisk strategi for anvendelsen af den digitale dividende. Jeg agter derfor at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

11. Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur: Beskyttelse mod storstilede cyberangreb og sammenbrud: øget beredskab, sikkerhed og robusthed

– Rådsresolution

KOM (2009) 0149

Rådsmøde 2987 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2009) 0149 - bilag 1 (grundnotat af 5/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EJU alm. del (08) - bilag 476 (side 1376, senest behandlet i EJU 13/7-09)

Videnskabsministeren: Det tredje punkt på rådsmødets dagsorden er vedtagelse af en rådsresolution om informationssikkerhed og beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur.

Kritisk informationsinfrastruktur er en fælles betegnelse for de elektroniske net og tjenester, som samfundet er afhængig af – eksempelvis internettet.

I takt med den stigende digitalisering af samfundet er vi blevet afhængige af denne infrastruktur og dermed også mere sårbare over for nedbrud og angreb.

Erfaringerne fra de koordinerede hackerangreb mod banksektoren i Estland i 2007 understreger vigtigheden af et velfungerende IKT-beredskab.

Kommissionen vedtog i marts 2009 en meddelelse, hvor Kommissionen foreslår en række initiativer, der skal styrke den europæiske net- og informationssikkerhed.

Blandt de vigtigste initiativer er forslaget om oprettelse af landsdækkende statslige varslings tjenester i alle medlemsstaterne og forslaget om gennemførelse af nationale og europæiske IKT-beredskabsøvelser.

Regeringen har allerede taget initiativ til, at der oprettes en dansk statslig varslings tjeneste, som styrker overvågningen af trusler rettet mod internettet.

På rådsmødet skal der vedtages en rådsresolution, som støtter op om de tiltag, jeg har nævnt.

Danmark agter naturligvis at støtte vedtagelsen af rådsresolutionen.

12. Siden sidst

a) Forslag til forordning om efterforskning og forebyggelse af havarier og hændelser i civil luftfart

– *Orientering*

KOM (2009) 0611

KOM (2009) 0611 – bilag 2 (grundnotat af 27/11-09)

Transportministeren: Under dagsordenspunktet "Siden sidst" er der to sager, som jeg gerne vil orientere udvalget om.

Den første sag er et forordningsforslag om undersøgelse og forebyggelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart. Forslaget blev fremsat den 29. oktober, og der er oversendt grundnotat til udvalget om sagen.

Kommissionens forslag har til hensigt at ajourføre og modernisere de væsentligste bestemmelser i det eksisterende direktiv om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart.

Et af formålene er desuden at fremme det frivillige samarbejde yderligere mellem medlemslandenes havarikommissioner ved at udvikle et såkaldt europæisk netværk af havarikommissioner samt at oprette nogle centrale funktioner til at understøtte dette.

Forslaget forventes behandlet under det spanske formandskab næste år.

b) Handlingsplan for bytrafikken

– *Orientering*

KOM (2009) 0490

KOM (2009) 0490 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-09)

Transportministeren: Den anden sag, som jeg vil orientere om under siden sidst, er en meddelelse fra Kommissionen om en handlingsplan for bytrafikken.

Der er også oversendt grundnotat til udvalget om denne sag.

I handlingsplanen formulerer Kommissionen en række forslag til nogle praktiske foranstaltninger, der skal imødekomme bytrafikale udfordringer for EU's byer.

Foranstaltningerne handler bl.a. om emner som opfordring til vidensdeling og energibæredygtighed i byer.

Regeringen er grundlæggende af den opfattelse, at regional og lokal infrastrukturplanlægning bør reguleres af medlemsstaterne, og noterer derfor med tilfredshed Kommissionens tilbageholdende tilgang i handlingsplanen.

Regeringen er dog positiv over for Kommissionens ønske om at fungere som facilitator og koordinator af informationsudveksling og best practice mellem medlemsstaterne.

Meddelelsen har ikke været behandlet i arbejdsgruppen, og det er uklart, om den vil blive taget op under det kommende formandskab.

Lone Dybkjær ville gerne høre, hvordan man konkret arbejder med bystrukturudviklingen, hvor det ikke alle steder er sådan, at butikscentrene placeres i cykelafstand.

Pia Adelsteen var enig med transportministeren i, at det er bedst, at nationalstaten bestemmer, men samtidig siger transportministeren, at der er godt, at EU koordinerer informationsudvekslingen. Pia Adelsteen kunne være bange for, at det bare blev til en mastodont, der sad i EU og indsamlede en masse oplysninger, som ingen bruger. Derfor spurgte hun, om man ville lave en evaluering af, hvorvidt oplysningerne bliver brugt.

Transportministeren svarede Lone Dybkjær, at forhandlingerne ikke er særlig konkrete endnu. Foreløbig drøfter man, på hvilken måde EU kan formidle den viden, man har. Cykler indgår i drøftelserne, og han havde ved et par lejligheder underholdt kollegerne om cyklens meget udmærkede egenskaber. Han syntes godt, cyklen kunne fylde mere på agendaen i EU, men cykler er naturligvis ikke noget, man bruger meget til den grænseoverskridende transport.

Han syntes, Pia Adelsteens idé om, at man skal evaluere, om oplysninger bliver brugt, var god.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at man godt kunne bruge cyklen til ferieformål i udlandet, og derfor må der være mulighed for at få cyklen transporteret med toget.

Transportministeren erkendte, at hvis man taler om cykler på tog, så kan det godt være grænseoverskridende, ikke mindst i feriemæssig sammenhæng. Det er selvfølgelig også et spørgsmål om efterspørgsel, hvis man skal udvikle tog, der i højere grad kan tage cykler med. Nu producerer vi ikke tog i Danmark, men foranlediget af Lone Dybkjærs spørgsmål ville transportministeren spørge sin italienske kollega om sagen.

Punkt 6. Samråd med videnskabsministeren om teledirektivet

- KOM (2007) 0698 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)
 - KOM (2007) 0698 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)
 - KOM (2007) 0698 – bilag 5 (artikel 1(3)a i "teledirektivpakken", som Europa-Parlamentets forligsudvalg indgik aftale om i forligsudvalget 4/11-09)
 - KOM (2007) 0698 – bilag 6 (statusnotat af 6/11-09)
 - KOM (2007) 0698 – svar på spørgsmål 1
 - KOM (2007) 0698 – svar på spørgsmål 2
 - KOM (2007) 0698 – svar på spørgsmål 3
 - KOM (2007) 0698 – svar på spørgsmål 4
 - KOM (2007) 0698 – svar på spørgsmål 5
- Udvalgsmødereferater:
- EUU alm. del (08) – bilag 135 (side 376, samråd den 26/11-08 om telepakken)
 - EUU alm. del (08) – bilag 138 (side 427, behandlet i EUU 28/11-08)
 - EUU alm. del (072) – bilag 367 (side 1055 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/6-08)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Hvordan har ministeren i forhandlingerne om det nye teledirektiv i EU sikret de danske synspunkter om, at internetbrugere ikke skal kunne få afbrudt en internetforbindelse uden en forudgående domstolsafgørelse, samt sikret net-neutraliteten?"

Per Clausen begrundede samrådsspørgsmålet. Han henviste til, at mens det fremgår af den aftale, der er lavet vedrørende myndighedernes mulighed for at lukke en internetadgang ned, at der skal være tale om en domstolsafgørelse, er der ingen indskrænkninger i internetudbydernes mulighed for at lukke en forbindelse ned eller at lukke for konkrete tjenester, og at de kan indgå frivillige aftaler herom. På den måde får borgerne ikke mulighed for at forsvare sig.

Videnskabsministeren: I forlængelse af den debat, vi har haft om disse spørgsmål tidligere, skal jeg forsøge at besvare samrådsspørgsmål A til teledirektivpakken.

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at revisionen af teledirektiverne blev endelig vedtaget tirsdag den 24. november 2009.

Her vedtog Parlamentet den tekst, som der var opnået enighed om i forligsudvalget, med stemmerne 510 for og kun 40 stemmer imod.

Som vi drøftede i forbindelse med teleministrenes rådsmøde i november 2008 – altså for et år siden – har Danmark arbejdet for at få Parlamentets ændringsforslag nr. 138 med i lovgivningspakken.

Forslaget handlede om, at der ikke måtte blive indført restriktioner i slutbrugernes grundlæggende rettigheder – herunder adgang til internettet – uden en forudgående afgørelse truffet af en domstol.

Jeg fremhævede selv den danske støtte til ændringsforslaget i mit indlæg på novemberrådsmødet sidste år. Mit talepapir blev efterfølgende fremsendt til udvalget.

I den videre proces har vi fra dansk side løbende arbejdet for, at ændringsforslaget blev medtaget.

Jeg har dog fået oplyst, at Parlamentets juridiske tjeneste har vurderet, at ændringsforslag nr. 138 ikke var forenelig med traktaten.

Parlamentet var derfor indstillet på, at der skulle findes et juridisk holdbart kompromis. Kommissionen udarbejdede et kompromisforslag som udgangspunkt for forhandlingerne i forligsudvalget.

Det er min vurdering, at den nye tekst indebærer en betydelig tilnærmelse til de elementer i ændringsforslag nr. 138, som vi lagde vægt på under forhandlingerne her i udvalget.

Med den nye aftale bliver det understreget, at hvis en medlemsstat ønsker at indføre indgreb i en EU-borgers adgang til internettet, skal indgrebene være nødvendige, rimelige og proportionale.

En afgørelse om indgreb i en borgers adgang til internettet skal træffes på en sådan måde, at borgeren bliver sikret en effektiv juridisk beskyttelse og en fair og uvildig behandling.

Det er også en betingelse, at grundlæggende rettigheder overholdes. Det gælder for eksempel princippet om, at man er uskyldig, indtil andet er bevist, og at borgeren har ret til at blive hørt.

I mine øjne har man fundet det bedst mulige kompromis inden for de traktatmæssige rammer. Og lad mig i den forbindelse nævne, at også det svenske Piratparti, som nu sidder i Parlamentet, er tilfreds med denne tekst.

Hvad angår netneutralitet blev der indgået aftale mellem Rådet og Parlamentet om den del af direktivpakken i april måned. Parlamentet vedtog teksten i maj og Rådet i oktober.

I øvrigt er det jo ikke et problem i Danmark, da vi råder over en meget stor kapacitet på dette område. Teledirektivpakken fastsætter en overordnet politisk målsætning om, at slutbrugernes adgang til information skal fremmes. Det samme gælder også brugernes mulighed for at benytte programmer og tjenester efter eget valg. Direktivet hverken kræver eller forbyder, at udbyderne begrænser brugernes adgang til tjenester og applikationer. En begrænsning af adgangen til tjenester – en såkaldt trafikstyring – kan være nødvendig for at sikre kvaliteten af tjenesterne på nettet. Det er dog et krav, at slutbrugeren bliver oplyst om alle eventuelle begrænsninger. Et eksempel på, at det kan være aktuelt med trafikstyring, er telefonitjenester via internettet. Det er samtidig vigtigt at slå fast, at en eventuel trafikstyring ikke må være diskriminerende og ikke må virke konkurrenceforvridende.

Per Clausen spurgte, om det ikke er sådan, at internetudbydere kan lukke for adgangen til bestemte tjenester og kan lukke for konkrete personers internetforbindelse, hvis de f.eks. har en aftale med en eller anden tilfældig gruppering, som har en opfattelse af, at en bestemt adfærd på nettet er ulovlig eller strafbar, men dog ikke vil bruge ressourcer på at føre retssager. Herved bliver den sikring mod statslige overgreb, som til en vis grad er indfriet i direktivet, erstattet af private foretagenders fuldstændig frie ret til at behandle internetbrugerne, som de vil.

Videnskabsministeren sagde, at sådan opfattede han det absolut ikke. Selvfølgelig kan der blive lukket for varmen, hvis man ikke betaler varmeregningen, men man kan ikke lukke for internettet i den forbindelse, der tales om i forhold til ændringsforslag nr. 138.

Per Clausen ville være fuldstændig sikker på, at det nuværende direktiv ikke giver en internetudbyder mulighed for at lukke for adgangen til brugen med henvisning til, at den pågældende bruger har været inde på hjemmesider, som nogen mener er ulovlige.

Videnskabsministeren bekræftede dette. Det er en domstolsafgørelse.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 2986 (landbrug og fiskeri) den 14.-16. december 2009

Punkterne 1-7 og 9 hører under Fødevareministeriets ressort.

Punkt 8 hører under både Økonomi- og Erhvervsministeriets og Fødevareministeriets ressort.

Punkt 10 hører under Miljøministeriets ressort.

Punkt 11 og 12 hører under Justitsministeriets ressort.

Fødevareministeren forelagde punkterne 1-9 og 10-12.

Miljøministeren forelagde punkt 10.

Fødevareministeren: Jeg forelægger 5 sager til forhandlingsoplæg. Jeg forelægger punkterne 4, 5, 6 og 7 om statsstøtteanmodningerne samlet. Derudover forelægges punkt 9 om TAC/kvoter for 2010 til forhandlingsoplæg.

Jeg forelægger desuden punkt 11 om dyrevelfærdsmærkning og punkt 12 om beskyttelse af dyr til videnskabelige formål for justitsministeren. Punkt 10 om ulovlig handel med tømmer – FLEGT – forelægges af miljøministeren.

1. Forenkling af den fælles landbrugspolitik

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2009) 0128

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1274, behandlet i EEU 20/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 356 (side 1103, behandlet i EEU 17/4-09)

EUU alm. del (08) – bilag 305 (side 1008, behandlet i EEU 20/3-09)

Fødevareministeren: Fra dansk side tog vi initiativ til for alvor at få denne sag sat på dagsordenen. Ud af 39 konkrete forenklingsforslag, der blev fremlagt for et halvt års tid siden, har Kommissionen accepteret 10 af forslagene, hvoraf 2 var danske. Vi synes, at det er minimum af, hvad Kommissionen kan komme med. Derfor arbejder vi på, at vi kan fortsætte forenklingsprocessen, og at vi også kan få de øvrige 29 forslag videre bearbejdet i Kommissionen.

Jeg ved, at en række medlemslande bakker os op i, at vi skal holde fast i forenklingdiskussionen.

Bjarne Laustsen betegnede det som lidt ærgerligt, at man ikke i videre omfang kunne imødekomme vore ønsker om forenkling af den fælles landbrugspolitik. Han pegede på, at man måtte involvere bønderne.

2. Den fælles landbrugspolitik fremtid: udvikling af landdistrikterne

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 5)

Fødevareministeren: Formandskabet lægger op til en meget overordnet diskussion.

Der kan være grund til at understrege, at når vi snakker landdistriktspolitik, så er det sådan set hele søjle II. Det er altså alle de ting, der bliver finansieret under søjle II.

Det gælder om at få mere konkrete ideer på bordet. Vi synes jo, at der skal være bedre muligheder for at støtte forskning og innovation i forhold til konkurrenceevne og klima. Vi synes, der er lidt for meget kassetækning, hvor innovationsindsatsen i dag bliver hæmmet af, at der skal involveres en landmand i alle projekter. Vi vil gerne have mulighed for at støtte bredere projekter, der overordnet kommer landbruget og samfundet til gode.

Overordnet mener jeg, at den samlede landbrugspolitik – også søjle I – skal fokusere meget mere på de nye udfordringer, som landbruget og landdistrikterne står over for.

3. Kvartalsrapport fra Kommissionen om markedet for mejeriprodukter

– *Præsentation*

KOM (2009) 0385

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 42, seneste behandling i EUU 9/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 572 (side 1580, behandlet i EUU 2/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 522 (side 1528 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 10/7-09)

Fødevareministeren: I forhold til markedssituationen for mælk er der heldigvis fortsat tegn på en positiv udvikling med stigende afregningspriser til mælkeproducenterne.

**FO 4. Lettisk anmodning om godkendelse af statsstøtte til køb af
landbrugsjord**

– *Politisk enighed/Vedtagelse*

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 11)

Diskussionen om dette punkt er anført under dagsordenens punkt 6.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 5. Litauisk anmodning om godkendelse af statsstøtte til køb af landbrugsjord

– *Politisk enighed/Vedtagelse*

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 13)

Diskussionen om dette punkt er anført under dagsordenens punkt 6.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 6. Italiensk anmodning om godkendelse af statsstøtte til køb af landbrugsjord

– *Politisk enighed/Vedtagelse*

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 15)

Fødevarerministeren: Jeg forelægger dagsordenens punkt 4, 5, 6 og 7 om anmodninger om statsstøtte fra Letland, Litauen, Italien og Ungarn under ét.

Letland, Litauen, Italien og Ungarn vil gerne have mulighed for at videreføre allerede eksisterende ordninger med statsstøtte til køb af landbrugsjord. Ordningerne skulle i henhold til retningslinjerne for statsstøtte ophøre senest med udgangen af 2009. De 4 medlemslande vil gerne have mulighed for at forlænge ordningerne til udgangen af 2013.

Anmodningerne svarer til den polske anmodning, som Rådet godkendte på rådsmødet i november 2009. Begrundelsen er grundlæggende, at man ønsker at fremme omstrukturering og/eller privatisering af landbrugssektoren og dermed sikre større og mere effektive bedrifter.

Jeg må sige, at jeg studsede over, at der også var en anmodning fra italiensk side. Det gætter jeg på, at der også er flere af udvalgets medlemmer, der har gjort. Jeg tror, at vi alle sammen har en vis forståelse for, at de nye medlemslande har et behov for omstrukturering og privatisering af landbrugsjord. Men jeg har studeret Italien lidt nøjere, og sagen er, at situationen i Italien faktisk er meget parallel med situationen i de nye medlemslande. Landbrugsbedrifterne er meget små i Italien, og de har simpelt hen et behov for større og mere effektive bedrifter.

Det skal understreges, at den italienske støtteordning blev godkendt af Kommissionen i 2001. Kommissionen gav i 2006 mulighed for en forlængelse til udgangen af 2009 af den italienske ordning og lignende ordninger.

Hvis jeg skal bevæge mig over i forhandlingssituationen, vil jeg sige, at politisk er det vanskeligt at fravælge et medlemsland ud af en gruppe på 4. Vi har haft kontakt til de andre medlemslande, som vi normalt ligger på linje med. Alle har meldt tilbage, at de forventer at afstå fra at stemme. Tilsyneladende er holdningen hos alle, at de vil ikke stemme imod nogen af de fire anmodninger.

Jeg vil på mødet opfordre Kommissionen til at prøve at se på en samlet løsning. Der er ingen tvivl om, at det er uheldigt, når vi i 2006 havde aftalt, at nu udfaser vi i 2009, at der så nu er nogen, der kommer og siger, at de ønsker at fortsætte til 2013. Jeg synes, det ville være hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen kom på banen og tog et ansvar i denne sag, så vi kunne prøve at finde en linje med hensyn til de statsstøtteanmodninger, der måtte være yderligere. Det vil jeg appellere til på mødet.

FO Derfor går mit forhandlingsoplæg ud på, at vi fra dansk side udtrykker vores principielle holdning, at vi appellerer til Kommissionen om at finde en samlet løsning, og at vi på den baggrund afstår fra at stemme, da der sådan set grundlæggende er et fornuftigt formål med ordningen også i Italien.

Der er altså en saglig begrundelse for det, fordi der er tale om meget små bedrifter. 73 pct. af bedrifterne i Italien er under 5 ha, og gennemsnittet for alle bedrifterne er 7,5 ha. Jorden er meget dyr. Det er begrundelsen for, at de gerne vil fortsætte støtteordningen. Det er den ene begrundelse, jeg har.

Den anden er nogle politiske overvejelser i forhold til, hvad der tjener Danmarks interesser bedst. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi her frem mod 2013 er blandt dem, der bliver lyttet til. Jeg var f.eks. i mandags en tur i Paris, hvor jeg havde drøftelser med min franske kollega. Vi havde et meget konstruktivt møde, hvor vi faktisk fandt mange fælles interesser. Franskmændene blev meget opmærksom på den situation, Danmark er i. Det gælder om at nå frem til en fælles landbrugs-politik, hvor vi tager hensyn til hinandens synspunkter og i hvert fald ikke skaber hindringer f.eks. i forhold til, at det, der for Danmark er afgørende, er, at vi skal konkurrere på globalt plan.

Til udvalgets overvejelser vil jeg sige, at jeg mener, at også af politiske årsager er der grund til, at vi tænker os godt om, inden vi agerer i denne sag.

Som sagt indstiller jeg til udvalget, at vi kan undlade at stemme om alle fire anmodninger.

Bjarne Laustsen kom indledningsvis med den generelle bemærkning, at han håbede, det en dag ville gå så godt for dansk landbrug og for europæisk landbrug, at man kunne tage fat på at afvikle landbrugsstøtten.

Han sagde, at man nok burde have forudset, at når man sagde ja til, at Polen kunne give statsstøtte, så ville der også komme ønsker herom fra andre lande. Han havde en vis forståelse for de nye lande, men når det drejer sig om Italien, som var med til at starte EF, forstod han ikke, at de havde "glemt" at lave strukturudvikling. I øvrigt mente han ikke, der var noget i vejen med små brug, som kunne blive økologiske. Han forstod godt, at der kunne opstå problemer i Italien, når gården skal deles mellem de 6 børn, men en sådan arvelov må føre til små brugsstørrelser. Bjarne Laustsen pointerede, at hvis man giver statsstøtte, vil den blive kapitaliseret, således at jorden bliver meget dyrere til ugunst for dem, der efterfølgende skal dyrke den. Derfor gavner statsstøtten ikke Italien på lang sigt.

På dette grundlag ville Socialdemokraterne stemme imod, at Italien fik lov til at give statsstøtte.

Lone Dybkjær kunne godt gå med til at give de gamle central- og østeuropæiske lande lov til at give statsstøtte, men kunne ikke gå med til det i Italiens tilfælde. Hvis fødevarerministeren alligevel skal gå med til det, skal Italien betale en eller anden pris. Hvis man under forhandlingerne smider et eller andet på bordet, ville hun være åben over for at sige ja, men som udgangspunkt mente hun, Danmark skal stemme imod. Når der ikke er nogen, der vil høre på os, og når de andre lande indkalder til hulemøder, syntes hun, vi skal have noget, når det nu kun kan vedtages med enstemmighed.

Hun var enig i det, Bjarne Laustsen havde sagt om, at det ikke løser nogen problemer, og mente i øvrigt, der var tale om eksorbitante beløb.

Lone Dybkjær håbede, fødevareministeren havde hygget sig nede i Frankrig, men hun havde ikke hørt noget som helst om, at Frankrig ville røkke sig på landbrugsområdet.

Hanne Agersnap henviste til, at økonomi- og erhvervsministeren tidligere på dagen havde sagt, at man ikke skulle konkurrere på statskasser, og at en afvikling af statsstøtte har været et gennemgående princip. Hun forstod ikke rigtigt, hvad fødevareministeren mente med, at det sagligt set var rigtigt, at der var behov for statsstøtte i Italien. Det er rigtigt, at de har høje jordpriser, men det er måske, fordi de har haft statsstøtte. Det er givet, at der skal strukturløsning til, men hun syntes ikke, fødevareministeren havde forklaret, hvorfor den ikke kan finde sted uden statsstøtte.

Egentlig så hun helst, at vi stemte imod alle fire forslag, men hun mente, der i de nye medlemslande var nogle argumenter med, at de var inde under en overgangsordning, som stillede dem dårligere end de gamle medlemsstater.

Med hensyn til at vi skal undlade at stemme, fordi vi gerne vil være et af de lande, man lytter til, sagde Hanne Agersnap, at så skal vi også kunne sige nej i visse tilfælde.

Pia Adelsteen mente ligesom de foregående ordførere, at det er Italien, der er problemet, idet det er et land, der har været med i EF fra starten og egentlig burde have ordnet de problemer. Derfor glædede hun sig til at høre fødevareministerens svar.

Michael Aastrup Jensen fik det indtryk, at Bjarne Laustsen mente, hverken dansk landbrug eller fødevareministeren var tilhænger af at ophæve landbrugsstøtten. Han pointerede, at såvel fødevareministeren som dansk landbrug i en årrække ihærdigt har arbejdet på at få afskaffet landbrugsstøtten. Han syntes, det var en velvalgt strategi, at vi holder fanen højt, men samtidig må vi have et vist politisk manøvrerum. Det troede han var det, vi kom længst med. Derfor kunne han give fuld opbakning til fødevareministerens holdning.

Anne-Marie Meldgaard troede ikke, det ville blive nemmere at få opbakning til en reform af den fælles landbrugspolitik med den nye landbrugskommissær, der kommer fra Rumænien, som er et af de lande, der fortsat ønsker statsstøtte.

Fødevareministeren erklærede sig enig med Anne-Marie Meldgaard i, at det ikke bliver lettere at få opbakning til en reform af den fælles landbrugspolitik. Derfor er det meget vigtigt, at vi tænker på, hvilken strategi vi skal anlægge frem til 2013. Vi skal have udfaset statsstøtten i den nye landbrugspolitik, som skal træde i kraft i 2013. Det bliver formentlig under dansk formandskab i 2012, en reform skal på plads. Fødevareministeren havde haft en rigtig god drøftelse med sin franske kollega i mandags og havde faktisk fundet ud af, at vi er enige om rigtig mange ting, bl.a. at man ikke ønsker en renationalisering af landbrugsstøtten, og at der skal gennemføres en forenkling. Hendes strategi var, at vi skal have lydhørhed, og at vi ikke må male op selv op i et hjør-

ne, således at de andre lukker af og tænker på noget andet, når vi tager ordet. Vi ønsker, at EU får en landbrugspolitik, som går i den retning, vi vil – med afregulering og mindre statsstøtte – men hvor man tager hensyn til de forskellige interesser, der er i de forskellige lande. Vi ved, at der er lande, som har nogle bjergbønder, og at der er lande, som lægger vægt på livet derude i landdistrikterne, mens andre lande gerne vil kunne konkurrere på globalt plan. Fødevareministeren mente, vi faktisk kunne komme igennem med mange ting, hvis vi formåede at have en konstruktiv tilgang.

Det er derfor, hun stadig væk ville bede om at få lov til at undlade at stemme vedrørende en tilladelse til Italien til at give statsstøtte. Fødevareministeren uddybede den saglige og den politiske argumentation herfor. Den saglige er, at der faktisk er tale om meget små brug. 73 pct. af bedrifterne er under 5 ha, og gennemsnittet er på 7,5 ha. for alle bedrifter. Det er det halve af, hvad gennemsnittet er for alle EU-lande. Så der er faktisk behov for en strukturudvikling i Italien. Prisen for landbrugsjord er 20.000 euro pr. ha., hvilket er et stort beløb. Den politiske argumentation er, at det vil være nemmere at vinde forståelse for, at man skal kunne konkurrere på markedet, des mere strukturudvikling man får. Hvis brugene bliver bæredygtige økonomisk, vil det være lettere at vinde lydhørhed for konkurrence.

På denne baggrund appellerede fødevareministeren til, at hun fik mulighed for at håndtere denne situation ved at undlade at stemme. Udover at appellere til Kommissionen om, at den håndterer disse sager, ville hun kraftigt tale imod, at Italien får en forlængelse, idet man vedtog i 2006, at der skulle ske en udfasning af statsstøtteordningerne. Der vil være en årlig overvågning af disse statsstøtteordninger, således som man vedtog for Polens vedkommende, og der skal være en årlig afrapportering. Fødevareministeren mente, at i 2013 måtte det absolut være slut. Hun lovede på rådsmødet at tale kraftigt imod Italien og fremføre de synspunkter, der var kommet frem på Europaudvalgets møde.

Bjarne Laustsen mente godt, man kunne lave strukturudvikling i Italien uden at få statsstøtte. Da Europaudvalget gik med til statsstøtten i Polen, var argumentationen, at der var tale om et nyt medlemsland, som ikke havde de samme støtteordninger som i de ældre medlemslande. Dengang forestillede ingen sig, at et land som Italien ville finde på at søge om at få lov til at gennemføre statsstøtte.

Pia Adelsteen pegede på, at Italien havde haft statsstøtte siden 2001, og spurgte, hvilke strukturforbedringer der var sket i den periode. Hun ville gerne vide, hvordan det vil påvirke muligheden for at få en landbrugsreform, hvis fødevareministeren siger nej. Hvis vi siger ja eller undlader at stemme, var hun bekymret for, at tingene blot fortsætter som de plejer.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at det var Det Radikale Venstre, som foreslog – og fik vedtaget – at der skulle udarbejdes en strategi for afvikling af landbrugsstøtten i Europa. Hun var ikke overbevist af fødevareministerens argumenter og mente ikke, vi fik respekt, medmindre vi sagde nej. Derfor bad

hun fødevareministeren om at finde på et eller andet, som vi kan kræve til gengæld for at undlade at stemme. Hun syntes, det var uanstændigt, at støtten også kunne bruges til etablering af bedrifter.

Hanne Agersnap havde svært ved at forstå både de saglige og de politiske argumenter og mente, man skulle fastholde modstanden.

Fødevareministeren sagde, at da vi sagde ja til Polen, var begrundelsen ikke, at der var tale om et nyt land, men at der var behov for privatisering og omstrukturering, men hun troede, alle havde forståelse for, at nye medlemslande kunne have større behov. Derfor studsede hun også over, at Italien søgte, men da hun undersøgte sagen nærmere, kunne hun godt se, at der var tale om meget små brug i Italien.

Hun svarede Pia Adelsteen, at siden 2001 var der sket en nedgang i antallet af bedrifter. 14 pct. af de italienske bedrifter var lukket i perioden 2003-2007.

Fødevareministeren havde svært ved at sige, hvad det ville betyde for en landbrugsreform, hvis vi sagde nej. Spørgsmålet er, hvilken strategi der er den bedste. Der er ingen, der er i tvivl om Danmark synspunkt, for det har vi tilkendegivet mange gange.

Efter den diskussion, der havde været i Europaudvalget, spurgte fødevareministeren forsigtigt, om hun kunne få lov til at lade sin stillingtagen afhænge af, hvordan debatten forløb på rådsmødet, således at hvis der også er andre, der stemmer nej, så stemmer vi nej, men hvis vi står alene, kan vi undlade at stemme.

Bjarne Laustsen pegede igen på, at landbrugsstøtten kapitaliseres. Han mente ikke, der var nogen grund til, at vi påfører Italien de problemer, vi selv har med, at landbrugsjorden er blevet for dyr på grund af statsstøtten.

Lone Dybkjær var ikke overbevist af fødevareministerens argumenter og mente stadig, vi skal stemme nej, idet hun pointerede, at der kræves enstemmighed i disse sager.

Pia Adelsteen havde lidt svært ved at se argumentationen vedrørende Italien og ville egentlig også gerne bede fødevareministeren om at stemme nej. Hun følte sig simpelt hen ikke overbevist.

Fødevareministeren pegede på, at man nogle gange er nødt til at gå lidt på kompromis, og bad om, at oppositionen begrundede nærmere, hvorfor hun skulle sige nej til Italien men undlade at stemme vedrørende de andre statsstøttesager, som hun mente var parallelle.

Lone Dybkjær svarede, at argumentet var, at Italien havde været med i EF hele tiden og dermed adskilte sig fra de nye lande, som havde andre betingelser.

Pia Adelsteen var enig heri og tilføjede, at ved at sige nej til Italien sendte vi et meget kraftigt signal til de nye lande om, at det altså ikke er noget, man kan fortsætte med. Hvis vi siger ja til Italien, hvordan skal vi så kunne sige nej til andre ønsker?

Bjarne Laustsen måtte indrømme, at vi nok aldrig skulle have sagt ja til Polen, men det gjorde vi, fordi vi havde sympati med Polen, som har andre ordninger på landbrugsområdet end de gamle lande. Han mente ikke, det ville forringe vores forhandlingsposition vedrørende en afvikling af landbrugsstøtten, at vi sagde nej.

Fødevareministeren ville forsøge at finde allierede, så vi kunne være sammen med nogle andre lande, når vi sagde nej.

Formanden konkluderede, at der var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende Italien, idet Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre havde ytret sig imod det.

**FO 7. Ungarsk anmodning om godkendelse af statsstøtte til køb af
landbrugsjord**

– *Politisk enighed/Vedtagelse*

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 18)

Diskussionen om dette punkt er anført under dagsordenens punkt 6.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

8. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa

– *Præsentation*

KOM (2009) 0591

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (sammenfatning side 20)

Fødevareministeren: Kommissionen vil præsentere sin meddelelse om fødevareforsyning på rådsmødet, og det spanske formandskab lægger op til en egentlig drøftelse på rådsmødet i januar.

Kommissionens præsentation forventes at fokusere på de punkter, der er relevante for fødevareministrene – dvs. forbedring af konkurrenceevnen og muligheden for organisering af landmænd i producentorganisationer. Meget af dette hører jo hjemme under økonomi- og erhvervsministeren. Det gælder, når vi taler om konkurrencelovgivning, prisovervågning og kontraktforhold o.lign.

Det er en diskussion, der er opstået i kølvandet på fødevarekrisen, hvor der tilsyneladende er meget forskellige forhold i medlemslandene. Der er også meget forskellig lovgivning med hensyn til, hvad man f.eks. kan med hensyn til producentorganisering.

Vi er grundlæggende positive over for meddelelsen. Jeg vil holde fast i, at fokus skal fastholdes på at forbedre konkurrenceevnen frem for at gribe til yderligere regulering og statslig styring af markedet.

FO 9. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2010 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0553

Rådsmøde 2986 – bilag 3 (samlenotat side 25)

KOM (2009) 0553 – bilag 1 (grundnotat af 18/11-09)

Fødevareministeren: Jeg forelægger denne sag til forhandlingsoplæg.

Forslaget om TAC/kvoter for 2010 er som altid det vigtigste emne på rådsmødet i december. Forslaget omfatter de bestande, som EU selv forvalter, samt bestande, som forvaltes i fællesskab med Norge, og gennemførelse af bilaterale aftaler – hvoraf Norgesaftalen er den vigtigste – samt kyststatsaftaler.

Det er ikke lykkedes EU og Norge at komme overens om en aftale for fiskeriet i 2010. Det er gået i fisk, som nogle af overskrifterne lød i medierne. Det betyder, at EU på nuværende tidspunkt alene kan fastsætte midlertidige betingelser for fiskeriet efter de bestande, som forvaltes i fællesskab med Norge, og i forhold til EU's egne bestande skal der også tages hensyn til eventuelle kvoteudvekslinger og aftaler med Norge.

De midlertidige betingelser for fiskeriet vil blive fastlagt på basis af den videnskabelige rådgivning og under hensyn til sæsonbetinget fiskeri.

Aftalen mellem EU og Færøerne forventes heller ikke at kunne indgås før i det nye år.

Jeg vil først gennemgå hovedelementerne i relation til forhandlingerne med Norge og andre kyststater, hvor vi jo håber, at vi i begyndelsen af 2010 kan nå til enighed om en aftale.

Det væsentligste udestående er TAC'en for makrel, hvor der ikke kunne opnås enighed om en kyststatsaftale. EU og Norge kunne ikke blive enige om makrel, der var et af de vanskeligste spørgsmål i forhandlingerne. Det er særligt spørgsmålet om norsk adgang til EU's farvande, som er problematisk. Situationen for makrel er meget uklar på nuværende tidspunkt.

TAC'erne for torsk i Nordsøen og Skagerrak forventes at følge den langsigtede forvaltningsplan og vil som følge heraf blive forøget. Fra EU's side lægges der også op til at sikre en begrænset supplerende incitamentskvote. Hensigten er at fordele den supplerende incitamentskvote til de fiskere, der påtager sig at fiske under en ordning, hvor alle fangster skal afskrives på kvoten under fuld dokumentation med henblik på at mindske udsmid. Der er generelt en meget fin opbakning til kameradokumentationen. Der er stor anerkendelse af, at det faktisk er en god metode at tage i anvendelse. Derfor forventer vi også opbakning til incitamentskvoten.

TAC'erne for sild i Nordsøen og i Skagerrak/Kattegat forventes at blive reduceret.

For rødspætte i Nordsøen forventes der at ske en stigning i TAC'en, hvilket følger af den flerårige plan.

Der er opnået en kyststatsaftale om TAC'en for atlanto-skandisk sild, der bliver reduceret med 10 pct. Der er også indgået en kyststatsaftale om blåhvilling, hvor TAC'en bliver reduceret med 9 pct.

Der er nogle udeståender i kvoteforslaget. I forhold til bestande, der ikke forvaltes i fællesskab med Norge, foreslår Kommissionen, at man for tobis fastholder samme model som for 2009. Det vil sige med en foreløbig TAC fra årets begyndelse, idet den endelige TAC og fiskeriindsats fastlægges på basis af overvågning af fiskeriet fra 1. april til 6. maj 2010.

For sperling har Kommissionen endnu ikke foreslået en TAC, men Kommissionen har foreslået samme model som for 2009, hvor der fastsættes en foreløbig TAC fra årets begyndelse, der kan justeres baseret på ny rådgivning.

Kommissionen foreslår en reduktion på 25 pct. i TAC'en for torsk i Kattegat, hvilket følger af den langsigtede forvaltningsplan.

For tunge i Skagerrak/Kattegat/Østersøen foreslås en reduktion i TAC'en på 15 pct. Reduktionen bliver muligvis mindre, fordi der er nogle nyere fangsttal for Østersøen, som ikke er regnet med.

For jomfruhummer foreslås en uændret TAC for Skagerrak/Kattegat.

Med forslaget fastlægges også betingelserne for kiloWatt-dage systemet i 2010, som følger af den langsigtede plan for torsk. Kommissionen foreslår en reduktion af fiskeriindsatsen på 25 pct. i Kattegat og på 13,3 pct. i Nordsøen og Skagerrak.

Generelt lægger jeg vægt på, at vi følger den videnskabelige rådgivning, og at vi følger de vedtagne flerårige planer.

Som det vist nok er fremgået, har forhandlingerne med Norge været væsentligt sværere i år end i tidligere år. Det er en aftale, der har rigtig stor betydning for de danske fiskere. Men vi mener, det er bedre lige nu ikke at indgå en aftale, idet vi er bange for, at vi simpelt hen ville få et for dårligt forhandlingsresultat.

Vi regner med, at vi kan genoptage forhandlingerne og nå frem til en løsning i begyndelsen af 2010.

Derfor er der behov for en midlertidig fastsættelse af rammerne for fiskeriet for 2010.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at vi tilslutter os forslaget eller et kompromisforslag, der sikrer en samlet afbalanceret løsning.

Vi arbejder for, at der afsættes en begrænset supplerende incitamentskvote for torsk, fordelt blandt de fiskere der påtager sig at fiske under fuld kameradokumentation.

Vi støtter fastsættelse af kvoterne for 2010 på grundlag af fastlagte forvaltningsplaner.

Vi arbejder for indgåelse af en bilateral aftale med Norge snarest muligt, herunder om fiskeri af makrel.

Vi arbejder for, at modellen for fastsættelse af TAC for tobis udformes således, at der undgås et unødvendigt stop for fiskeriet.

Vi arbejder for, at der etableres en flerårig model for TAC-fastsættelse for sperling med en ensartet TAC, der sikrer bedre muligheder for planlægning af fiskeriet.

Endelig kan vi fra dansk side tilslutte os en midlertidig forlængelse, indtil vi forhåbentlig når en aftale.

Bjarne Laustsen henviste til den høring, Fødevareudvalget havde foretaget om den fremtidige fiskeripolitik, efter at Europaudvalget havde måttet aflyse sin høring. På høringen blev det nævnt, at der var 2.600 regler på fiskeriområdet, så der er behov for regelforenkling. Han pointerede, at vi skal væk fra den stærkt detaljerede regulering og kigge på fangstkvoter og på, hvor stort fisketryk de forskellige bestande kan tåle, og vi skal fremme bæredygtigheden og fiske med skånsomme redskaber og opnå større selektivitet. Han mente, det ville være klogt på alle punkter at følge anbefalingerne fra ICES. Han opfordrede fødevareministeren til at gå ind for, at vi får forvaltningsplaner på alle arter, så vi kan se, hvordan det ligger med de forskellige arter, og så vi kan se, om de genopretningstiltag, vi foretager, rent faktisk virker.

Bjarne Laustsen betegnede det som ærgerligt, at Norge endnu engang spillede det kort, at de ikke er med i EU, men af EØS. De skal selvfølgelig have lov til at sælge de fisk, de vil, til det europæiske marked, og man kan selvfølgelig ikke sætte fiskeriet i stå den 1. januar, fordi man ikke kan blive enige med Norge. Han gik ud fra, at fødevareministeren ville vende tilbage og fortælle, hvordan forhandlingerne med Norge endte – og i den forbindelse fortælle, om det gav anledning til ændringer i det mandat, hun fik i dag.

Bjarne Laustsen nævnte, at man i Fødevareudvalget havde bedt om en oversigt over, hvad der sker med fiskeriet af de forskellige arter.

Lone Dybkjær vidste ikke, om det går i den rigtige retning, men hun syntes ikke, man i tilstrækkelig grad lytter til den biologiske rådgivning. Hvis man ikke er tilfreds med den biologiske rådgivning, må man sige, hvad man er utilfreds med.

Hanne Agersnap ville gerne vide, hvad det betyder, at man ikke har lukket forhandlingerne med Norge. Vil fødevareministeren vende tilbage til Europaudvalget, eller vil man vedtage kvoterne uden hensyn til aftalen med Norge?

Pia Adelsteen havde ikke de store problemer med forhandlingsoplægget. Hun forstod, at problemet i relation til Norge var, at man ikke kunne fiske i hinandens farvande, før der forelå en aftale. Norge trækker det kort, som Bjarne Laustsen nævnte, fordi Norge gerne vil have de bedste muligheder for deres fiskeri, hvilket Pia Adelsteen godt kunne forstå.

Fødevareministeren svarede Bjarne Laustsen, at enten følger vi genopretningsplanen, eller også følger vi den biologiske rådgivning.

Bjarne Laustsen gentog sin anmodning om at få en oversigt over, hvad der sker med de forskellige arter.

Han forstod, at det i relation til Norge var makrellen, som var problemet. Han foreslog, at man sagde til Norge: "Hvis ikke vi enes, kan I ikke få lov til at eksportere til os."

NOT

Fødevareministeren lovede Bjarne Laustsen at lave en opdateret liste over, hvad der sker med de forskellige arter, og hvordan vi udnytter kvoterne.

Kontorchef Ole Poulsen sagde, at der er to problemstillinger vedrørende makrel. Den ene problemstilling drejer sig om retten til at fiske makrel. Der er tale om en ret stor ressource i Nordatlanten, som fiskes af både Norge, Island og Færøerne. Det andet spørgsmål er, hvor man må fiske makrellen, idet makrellen har ændret mønster, således at der ikke er så rigelige mængder i norsk farvand. Derfor vil Norge gerne fiske mere i EU's farvand. Det er et meget vidtgående krav herom, der nu forhandles om.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0644

Rådsmøde 2986 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0644 – bilag 2 (grundnotat af 1/12-08)

KOM (2008) 0644 – bilag 3 (notat om opfølgning på samråd i MPU om FLEGT II forordningen)

EUU alm. del (09) – bilag 145 (udtalelse fra Miljø- og Planlægningsudvalget)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 181 (side 661, seneste behandling i EEU 14/1-09)

EUU alm. del (08) – bilag 54 (side 149, behandlet i EEU 24/10-08)

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om miljødelen af rådsmødet – land og fisk – den 14.-15. december, som blev sendt til udvalget den 3. december 2009.

Jeg har ét punkt på dagsorden, og det er punkt 10: Kommissionens forslag til forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter.

Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Formandskabet har lagt op til politisk enighed om forslaget.

Som jeg har redegjort for her i udvalget tidligere, bl.a. i januar, har regeringen i årevis haft kamp mod ulovlig tømmerhugst som en politisk mærkesag. Vi har siden 2003 gentagne gange opfordret Kommissionen til at fremlægge et juridisk bindende instrument som supplement til EU's FLEGT-licensordning for træ og træprodukter.

Det er derfor positivt, at vi nu står over for at skulle fastlægge en fælles holdning til et forslag om krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter i EU. Det er positivt, fordi en effektiv indsats mod ulovlig skovhugst bedst kan ske på EU-niveau. Det vil have en langt større gennemslagskraft end individuelle nationale tiltag, som jeg også tidligere har nævnt over for Folketinget.

FO Jeg kan støtte forslaget om, at virksomhederne skal udvise fornøden påpasselighed i forhold til at sikre sig, at træet er lovligt fældet i oprindelseslandet. Jeg mener dog ikke, at det er tilstrækkeligt ambitiøst.

Vi har i forhandlingerne lagt vægt på at få indført et egentligt forbud mod markedsføring af ulovligt træ på EU's marked. Det bør gøres klart og utvetydigt, at vi ikke accepterer ulovligt træ på EU's marked.

Vi stod i begyndelsen alene med kravet om et egentligt forbud, men efter drøftelser med bl.a. min britiske kollega, Hillary Benn, og Europa-Parlamentets ordfører

på forslaget, Caroline Lucas, er jeg glad for at kunne konstatere, at vi nu har tilslutning fra flere lande, og at en række lande har udtrykt sympati for forslaget. Samtidig har Europa-Parlamentet i sin 1. behandling af forslaget støttet et egentlig forbud.

Desværre tyder forhandlingssituationen i Rådet på, at der ikke er et kvalificeret flertal for et forbud. Jeg vil selvfølgelig på rådsmødet gøre en fornyet indsats for at få politisk enighed om et forbud. Lykkes det ikke, vil jeg ikke modsætte mig en politisk enighed, men forbeholde mig mulighed for at vende tilbage til sagen under de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet under anden behandlingen af forslaget.

Udover et egentligt forbud er der også behov for en række stramninger af det eksisterende forslag. Det drejer sig for det første om fastlæggelse af konkrete krav i påpasselighedssystemet, som i højere grad vil ansvarliggøre virksomhederne, herunder krav om løbende virksomhedskontrol af en uafhængig tredjepart, strængere dokumentationskrav til de omfattede træ- og træprodukter samt en udførlig risikostyringsprocedure, som sikrer, at træet er lovligt fældet.

Det drejer sig for det andet om en præcisering af definitionen af lovligt fældet træ, således at den i højere grad afspejler principperne i bæredygtig skovdrift.

Pia Adelsteen forstod, at problemet med ulovlig tømmerhugst var rimeligt stort, og syntes derfor, forslaget var godt. Især syntes hun, det var vigtigt, at man får beskyttet regnskove. Hun var glad for at høre, at miljøministeren kæmper for, at der bliver et decideret forbud mod at markedsføre ulovlige træprodukter i EU, idet det er rigtigt at indføre forbuddet på europæisk plan. I øvrigt fandt hun det bemærkelsesværdigt, at der i disse klimatider er lande, der kan være imod et forbud.

Hanne Agersnap henviste til den mindretalsudtalelse, der var kommet fra Miljøudvalget, hvor man ønsker, at Danmark forbeholder sig retten til at komme tilbage og foreslå yderligere skærpedelser efter behandlingen i Europa-Parlamentet og rejser spørgsmålet om sanktioner. Endelig peger man på, at alle, der handler med træ, bør være omfattet – ikke blot når træet første gang føres ind i EU.

Bjarne Laustsen ville også gerne vide, hvordan miljøministeren forholder sig til mindretalsudtalelsen fra Miljøudvalget.

Han rejste spørgsmålet, om man skal overvåge handelen i engrosledet eller i detailledet, og spurgte, om man kan stole på det, tømmerhandlerne siger, når de hævder, at der kun handler med certificeret træ. Det handler om, at forbrugerne kan følge hele kæden fra producent til forbruger, og at der bliver sporbarhed.

Miljøministeren var enig med Pia Adelsteen i, at det er afgørende, at vi får en fælles EU-politik på området – ikke mindst i forhold til de lande rundt om i verden som har store afskovningsproblemer, både i Afrika, Asien og Sydamerika.

I anledning af Hanne Agersnaps og Bjarne Laustsens spørgsmål sagde miljøministeren, at han ikke havde set den mindretalsudtalelse fra Miljøudvalget, som var sendt til Europaudvalget, så han havde ikke kunnet forberede sig på spørgsmålene.

Han svarede Bjarne Laustsen, at man stiller kravet om påpasselighed ved den første markedsføring i EU, men ikke i de senere led, da det ville være for bureaukratisk. Men allerede kravet om påpasselighed ved første markedsføring er et klart fremskridt i forhold til situationen i dag.

Bjarne Laustsen beklagede, hvis mindretalsudtalelsen fra Miljøudvalget ikke var sendt til miljøministeren.

Hanne Agersnap syntes, det var fint, at regeringen bad om mandat til at arbejde for et egentligt forbud mod at markedsføre ulovligt træ. Det svarer til, hvad mindretallet skriver.

Hun spurgte, hvordan regeringen stiller sig til sanktioner.

Formanden gjorde opmærksom på, at udtalelsen fra Miljøudvalget er opført på dagsordenen som bilag 145.

Miljøministeren havde på dette tidspunkt læst den korte mindretalsudtalelse igennem og svarede på Hanne Agersnaps spørgsmål, at sanktioner er noget, vi fastsætter nationalt, hvis man får vedtaget det forbud, som vi arbejder for, så det kan vi vende tilbage til.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

11. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Mulighederne for dyrevelfærdsmærkning og etablering af et europæisk netværk af referencecentre til dyrebeskyttelse og dyrevelfærd

– *Præsentation*

KOM (2009) 0584

Rådsmøde 2986 – bilag 1 (samlenotat side 1)

Fødevareministeren: Jeg forelægger rapporten om dyrevelfærdsmærkning og etablering af et europæisk netværk af referencecentre for dyrevelfærd på vegne af justitsministeren.

Rapporten er et debatoplæg, og vi er umiddelbart positivt indstillet over for rapporten.

Ifølge Kommissionens rapport kan dyrevelfærdsmærkning sætte forbrugerne i stand til at træffe velinformede valg i forbindelse med køb af varer. Samtidig kan et dyrevelfærdsmærke give producenterne mulighed for at drage fordele på markedet.

Rapporten indeholder endvidere overvejelser om oprettelse af et europæisk netværk af referencecentre for dyrevelfærd, der skal yde teknisk støtte til udviklingen og gennemførelsen af dyrevelfærdspolitikker.

Vi tager altså positiv del i debatten.

Debatten om dyrevelfærd er refereret under dagsordenens punkt 12.

12. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0543

Rådsmøde 2986 – bilag 1 (samlenotat side 7)

KOM (2008) 0543 – bilag 1 (grundnotat af 8/7-09)

KOM (2008) 0543 – bilag 2 (høringssvar af 8/7-09)

KOM (2008) 0543 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 126 (side 265 FO, forhandlingsoplæg forelagt 18/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 102, behandlet i EUU 16/10-09)

Fødevareministeren: Jeg forelægger forslaget om beskyttelse af dyr til videnskabelige formål på vegne af justitsministeren. Justitsministeren fik et mandat her i Europaudvalget den 18. november 2009.

Som oplyst i samlenotatet har formandskabet tidligere sat punktet på til politisk enighed. Muligvis bliver det dog kun en statusorientering.

Et af de punkter, som justitsministeren fremhævede, var spørgsmålet om, hvorvidt medlemslandene skal have mulighed for at opretholde og fastsætte skærpede nationale regler. Vi står ret alene i Rådet med det synspunkt, at det skal være en mulighed. De øvrige medlemslande ønsker alene en adgang til at opretholde skærpede nationale regler.

Et andet punkt, som justitsministeren nævnte, er, at der ikke bør kunne gives dispensation til at udføre forsøg, der udsætter forsøgsdyr for længerevarende stærk smerte, lidelse eller angst.

Her er der sket en udvikling i forhandlingerne siden oversendelsen af samlenotatet. Formandskabet har fremlagt en ny tekst, der medfører, at et medlemsland – i helt særlige tilfælde og under bestemte betingelser – kan tillade sådanne forsøg. Fra dansk side vil vi fortsat arbejde for, at dispensationsadgangen udgår eller bliver begrænset mest muligt.

Endelig har Danmark udtrykt skepsis over for, at der på visse områder kan anvendes en særlig forenklet godkendelsesprocedure, der kan indebære en form for stiltiende godkendelse. Derfor er vi meget tilfredse med, at det er præciseret, at en kompetent myndighed altid skal foretage en evaluering af forsøget – også når der anvendes en forenklet godkendelsesprocedure.

Regeringen går positivt ind i de videre drøftelser omkring det forslag.

Bjarne Laustsen henviste til den fælles beretning, der var afgivet, og som alle partier står bag. Han nævnte, at Fødevareministeren havde sagt i Fødevareudvalget, at dens indhold kunne gennemføres, og at vi kan gennemføre de stramninger, den lægger op til. I så fald kan Socialdemokraterne give opbakning.

Pia Adelsteen forstod samlenotatet sådan, at der var sket nogle småjusteringer, som fører til en forbedring af dyrevelfærden. Hun syntes, det var en god ting med minimumsregler, som kunne forbedre dyrevelfærden i Europa, men for hende var det vigtigt, at man til enhver tid kan stille strengere krav nationalt.

Fødevareministeren bekræftede det, Bjarne Laustsen sagde om beretningen.

Hun var enig med Pia Adelsteen i, at der sker forbedringer. Landene kan fastholde strengere regler, men de kan ikke indføre nye, strengere regler. Danmark står alene med synspunktet om, at landene også skal kunne indføre nye, strengere regler. Så det er op ad bakke.

Pia Adelsteen håbede, fødevareministeren fortsat ville kæmpe for, at vi får lov til at indføre strengere regler.

13. Siden sidst

Fødevareministeren: Under "Siden sidst" vil jeg blot nævne, at Rådet i den nærmeste fremtid vil ophæve sin beslutning om midlertidigt at iværksætte den nye fiskeripartnerskabsaftale med Guinea. Det skyldes den vanskelige politiske situation i Guinea. Der har været nogle meget tragiske begivenheder i september måned, hvor regeringsstyrker åbnede ild mod demonstranter, og hvor rigtig mange mennesker blev dræbt. Den beslutning bliver altså ophævet på nuværende tidspunkt.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 2988 (miljø) den 22. december 2009

Punkt 1-4 henhører under Miljøministeriets ressort og blev forelagt af miljøministeren.

Punkt 5 hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af klima- og energiministeren.

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om rådsmøde for miljø den 22. december – miljødelen – som blev sendt til udvalget den 3. december 2009.

Der er fire punkter på dagsorden, som vedrører mit ressortområde. Alle fire punkter vil blive forelagt til orientering.

1. Forslag til rådskonklusioner vedr. regionale tilgange til hav- og vandforvaltning, herunder implementeringen af EU's Østersøstrategi

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0248

Rådsmøde 2988 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0248 – bilag 3 (notat om opfølgning på samråd i Miljø- og Planlægningsudvalget vedr. klimaforandringer i Østersøen)

EUU alm. del (09) – bilag 145 (udtalelse fra Miljø- og Planlægningsudvalget)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 58 (side 115, seneste behandling i EEU 23/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1609 FO, forhandlingsoplæg forelagt 11/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 444 (side 1201, behandlet i EEU 15/5-09)

Miljøministeren: Sagen forelægges til orientering

Jeg kan generelt støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner, som omhandler regionale tilgange til hav- og vandforvaltning og EU's Østersøstrategi.

Jeg hilser det meget velkommen, at der er fokus på Østersøen, som er et af verdens mest forurenede havområder.

Jeg er enig i, at vi må styrke indsatsen for at forbedre miljøkvaliteten i Østersøen.

Jeg arbejder derfor i forhandlingerne sammen med det svenske formandskab for, at Østersøen bliver et pilotprojekt under havstrategidirektivet i form af HELCOM's Østersøhandlingsplan – den som nogle kender som Baltic Sea Action Plan – som blev vedtaget på HELCOM-ministtermødet i november 2007.

Jeg har også drøftet sagen med min svenske kollega – Andreas Carlgren – for hvem det også er en meget vigtig sag.

Hanne Agersnap henviste til mindretalsudtalelsen fra Miljøudvalget, som opfordrer regeringen til at arbejde for, at der i pilotprojektet for Østersøregionen under havstrategien inddrages et særligt fokus på klimaændringernes konsekvenser for Østersøens eutrofiering – næringsstofberigelse. Hun spurgte, om regeringen er opmærksom herpå.

Miljøministeren svarede, at regeringen var meget opmærksom på den udvaskning, der finder sted af bl.a. kvælstof og fosfor, og at vi er forpligtet til at leve op til vandrammedirektivet.

Hanne Agersnap spurgte, om det er lige så godt at have reglerne om næringsstofberigelse i vandrammedirektivet som at have dem stående i Østersøstrategien, som jo også omfatter andre end EU-lande. Hun ville gerne vide, om det ikke ville styrke opmærksomheden på udvaskning af næringsstoffer til Østersøen, hvis det kom ind i Østersøstrategien.

Bjarne Laustsen nævnte, at man i Fødevarerudvalget havde været meget optaget af Østersøstrategien, og at mange havde været kritiske over for, at fødevarerministeren ville udfase det gode skib Havørnen, som bl.a. overvåger havforurening i Østersøen. Han spurgte, om miljøministeren havde en mening herom.

Miljøministeren sagde i anledning af Hanne Agersnaps indlæg, at det er klart, at det ikke er alle landene omkring Østersøen, der er medlemmer af EU, og vi kan ikke forpligte dem til at leve op til EU's målsætninger i vandrammedirektivet. Men det, Hanne Agersnap spørger om, er reflekteret i de handlingsplaner, der ligger.

Miljøministeren sagde i svaret til Bjarne Laustsen, at Havørnen ikke ville blive diskuteret på det kommende rådsmøde i EU, idet det intet har med Østersøstrategien at gøre. I øvrigt var han helt enig i den politik, regeringen har på det område.

2. International biodiversitet efter 2010

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2988 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (09) – bilag 145 (udtalelse fra Miljø- og Planlægningsudvalget)

Miljøministeren: Sagen forelægges til orientering.

Jeg kan generelt støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner

Konklusionerne fastlægger EU's overordnede principper for den internationale biodiversitetspolitik efter 2010.

Jeg er enig i, at man i forbindelse med formuleringen af et nyt biodiversitetsmål efter 2010 må overveje at formulere en langsigtet vision og supplere denne med en række konkrete kortsigtede delmål, der er mere handlingsorienterede og mere målbare.

Vi skal mere præcist kunne sige, hvad vi vil gøre, hvilke delmål og handlinger vi vil udføre for at forfølge det overordnede mål for biodiversiteten.

For mig er det afgørende, at vi tænker tingene sammen, så vi ikke alene tænker i beskyttelse af bestemte arter og naturtyper uden samtidigt at arbejde for at også de forskellige sektorer – det kan være landbrug, skovbrug og fiskeri – integrerer hensynet til natur og biodiversitet. Endelig skal vi også tage højde for de klimaudfordringer, der uundgåeligt vil komme. De kommer også til at betyde noget i forhold til målsætningerne.

Bjarne Laustsen spurgte, om miljøministeren havde fået de to mindretalsudtalelsen fra Miljøudvalget.

Med hensyn til biodiversitet spurgte han, om regeringen vil arbejde for et rammedirektiv for biodiversitet på linje med vandrammedirektivet.

Miljøministeren svarede, at nu havde han læst mindretalsudtalelsen fra Miljøudvalget.

Han ville henholde sig til det, han havde lagt op til, og arbejde for et internationalt samarbejde, hvor man også ser på klimaet. Det er sund fornuft, at man også ser på skovrejsning og bevarer den biodiversitet, der knytter sig til bæredygtig skovdrift. Han havde ingen problemer med at arbejde for det, mindretallet foreslår under punkt 2. Med hensyn til punkt 1 mente han ikke, det var afgørende at få et rammedirektiv, men at få klare delmål, som giver os forbedret biodiversitet.

3. Forslag til Europaparlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af biocidholdige produkter

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0267

Rådsmøde 2988 – bilag 1 (samlenotat side 10)

KOM (2009) 0267 – bilag 3 (revideret grundnotat af 20/11-09)

Miljøministeren: Sagen forelægges til orientering.

Jeg kan generelt støtte formålet om at effektivisere og forenkle procedurerne for godkendelse af biocidaktivstoffer og produkter, idet det dog er afgørende for mig, at det kan ske, uden at beskyttelsesniveauet sænkes.

Vi må erkende, at det nuværende godkendelsessystem har vist sig at være for ineffektivt, hvilket med alt tydelighed blev klart, da man i foråret i år var nødt til at forlænge overgangsordningen i det eksisterende biociddirektiv med 4 år, så den først udløber i maj 2014.

Det svenske formandskab har ønsket en politisk drøftelse af nogle af de overordnede spørgsmål, inden de sender opgaven videre til det spanske formandskab.

For det første ønsker formandskabet en drøftelse af Kommissionens forslag om, at produkter med nye aktivstoffer og produkter, der har en lav risiko, skal kunne godkendes centralt af en komité, der oprettes under ECHA.

Overordnet set mener jeg, at man bør bevare den nuværende arbejdsdeling, hvor aktivstofferne godkendes på EU-niveau og de enkelte produkter stadig godkendes på medlemsstatsniveau.

Jeg kan dog støtte en centralisering af godkendelsesprocedurerne, i det omfang udsættelsen for produkterne er lav, produkternes farlige egenskaber ikke giver anledning til bekymring, og vi samtidig sikrer, at de nationale myndigheder stadig har en tilstrækkelig mulighed for at påvirke vurderingen.

Jeg er ikke enig i de kriterier, som Kommissionen har foreslået for central godkendelse. Kriterierne er alt for brede. Det må sikres, at der alene er tale om produkter med lav risiko.

For det andet har formandskabet ønsket en drøftelse af Kommissionens forslag om at udvide reguleringens anvendelsesområde til også at omfatte artikler – og at det kun er artikler, der er behandlet med biocider, der er godkendt i EU, der kan markedsføres i EU. Det kan jeg fuldt ud støtte. Det er en meget klar forbedring af beskyttelsesniveauet, da dette område på nuværende tidspunkt ikke er reguleret.

Det er herudover vigtigt for mig, at det sikres, at der er en mulighed for at nægte gensidig anerkendelse, hvis nationale forhold har betydning for, om et biocidmidde kan opnå godkendelse. Den mulighed må videreføres.

Det er også vigtigt, at datakrav og godkendelsesprocedurer udformes således, at der kan foretages en tilstrækkelig grundig vurdering i forhold til miljø, sundhed og effektivitet af aktive stoffer og andre stoffer, der indgår i biocidmidler.

Pia Adelsteen syntes, det var positivt, at miljøministeren med hensyn til biocidholdige produkter ikke ville gå med til et kompromis, der forringer forholdene i Danmark.

Miljøministeren bekræftede, at vi er nødt til at føre en restriktiv politik for ikke at få en svækkelse af niveauet.

4. Kombinationseffekter af kemikalier

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2988 – bilag 1 (samlenotat side 19)

EUU alm. del (08) – bilag 443 (ekspert rapport fra juni 2009 om cocktaileffekter)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 480 (side 1474, seneste behandling i EUU 19/6-09)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Det er et af de områder, som har været en dansk mærkesag igennem rigtig mange år. Det er en sag, jeg har beskæftiget mig meget indgående med.

Jeg rejste spørgsmålet om kombinationseffekter på rådsmødet i juni, og derfor er jeg glad for, at vi nu – kun et halvt år senere – står over for vedtagelse af rådskonklusioner. Vi har haft et meget tæt samarbejde med det svenske formandskab, og jeg synes, vi har opnået et meget flot og tilfredsstillende resultat.

Derfor støtter regeringen udkastet til rådskonklusioner.

Konklusionerne indeholder to spor, som skal sikre, at EU i fremtiden har den nødvendige regulering af kombinationseffekter.

Første spor fokuserer på kombinationseffekter fra hormonforstyrrende stoffer. Her forpligtes Kommissionen til – senest i 2010 – at komme med anbefalinger til, hvordan udsættelse for flere hormonforstyrrende stoffer skal håndteres i lovgivningen.

Andet spor fokuserer på kombinationseffekter fra alle typer kemikalier generelt – altså ikke alene hormonforstyrrende stoffer. Her skal Kommissionen vurdere, om den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig til at håndtere kombinationseffekterne, og rapportere tilbage til Rådet i begyndelsen af 2012.

Pia Adelsteen forstod, at man ville få bedre styr på de hormonforstyrrende stoffer, hvilket hun syntes var positivt.

Miljøministeren sagde, at vi må have bedre viden og måske også udvise større forsigtighed med hensyn til de hormonforstyrrende stoffer, hvis konsekvenser vi ikke kender til fulde.

5. Afrapportering fra COP 15 den 7.-18. december 2009

– Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2988 – bilag 2 (sammenfatning side 1)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 8 FO, forhandlingsoplæg forelagt 9/10-09))

EUU alm. del (08) – bilag 570 (side 1551, behandlet i EEU 17/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 478 (side 1432, behandlet i EEU 17/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 867 + 906, behandlet i EEU 27/2-09)

Klima- og energiministeren: Det svenske formandskab vil på rådsmødet umiddelbart efter COP15 afrapportere for miljø og klimaministrene. Mange ministre har selv været til stede under COP15, og der lægges op til en udveksling af synspunkter.

Det er svært at spå, ikke mindst om fremtiden, er der blevet sagt. Derfor er det også vanskeligt at foregribe indholdet i en sådan afrapportering, og det er derfor ikke meget, jeg kan oplyse på nuværende tidspunkt.

Hvis alt går, som vi håber, vil der efter COP15 og frem til indgåelsen af en juridisk bindende aftale, som skal på plads så hurtigt som muligt, være en del emner, som EU internt skal drøfte og afklare.

Først og fremmest vil EU skulle tage stilling til den interne byrdefordeling af de reduktionsforpligtelser, som EU påtager sig i en politisk bindende aftale udover de 20 pct., som klima- og energipakken allerede fastlægger rammerne for.

Der vil formentligt også være en lang række detaljer med hensyn til udformning af helt konkrete bestemmelser i en ny bindende aftale, som EU skal fastlægge sin holdning til.

Jeg har svært ved at forestille mig, at formandskabet eller Kommissionen er klar med udspil hertil allerede den 22. december, og forudser derfor, at mere konkrete drøftelser af disse spørgsmål vil finde sted på rådsmøderne ind i 2010.

Nu og her vil vi fokusere på det forhandlinger, vi står overfor i de kommende 8 dage.

Jeg forstår, der er aftalt løbende briefing af de af jer, som deltager i COP-en.

Hanne Agersnap sagde, at det var nyt for hende, at den interne byrdefordeling med hensyn til den reduktion, der måtte ligge udover de 20 pct., ikke behøvede være den samme som for de 20 pct.

Bjarne Laustsen bad den nytiltrådte klima- og energiminister, der plejede at være god til at gøre ting forståelige for folk, forklare, hvorfor det kunne mindske udslippet af CO₂, at de skulle betale et beløb i "aflad", når de tog flyveren til Ålborg.

Anne-Marie Meldgaard henviste til, at man havde haft mange drøftelser med den tidligere klima- og energiminister om finansieringen af de penge, ulandene skal have for at kunne gennemføre en klimaindsats, og nævnte, at der samme formiddag var kommet en udmelding fra statsministeren om, at EU ville bruge 7,2 mia. euro eller 54 mia. kr. over tre år på ulandene. Hun ville gerne vide, hvordan ulandene modtog dette.

Klima- og energiministeren sagde i anledning af Hanne Agersnaps spørgsmål, at hun var bekendt med, at Europaudvalget var blevet orienteret om, at der på Det Europæiske Råds møde i oktober blev opnået et kompromis, der omhandlede den interne fordeling, og at der i begyndelsen af november var oversendt et fortroligt notat herom til Europaudvalget. Dette notat havde hun ikke mulighed for at diskutere i detaljer på et åbent møde. Hvordan den interne byrdefordeling skal være, hvis man går udover de 20 pct. i reduktioner, er der ikke taget stilling til. Det er et af de udestående spørgsmål, som man skal se på i 2010. Klima- og energiministeren tilføjede, at det ikke nødvendigvis bliver efter samme principper som fordelingen af de 20 pct. reduktion.

Klima- og energiministeren medgav Bjarne Laustsen, at der lå en formidlingsopgave i at forklare folk, hvad det frivillige CO₂-bidrag drejede sig om. Hun understregede, at det var en privat sag, om man valgte at købe sig "aflad", men at flyselskaberne som sådan kommer til at betale en eller anden form for afgift, når de lander i de forskellige EU-lande. Hun tilføjede, at borgerne også kan gøre noget for at nedsætte CO₂-udslippet ved at sørge for, at deres huse er energieffektive, og ved at anvende almindelig grøn snusfornuft f.eks. i transportsektoren.

Med hensyn til finansieringen svarede klima- og energiministeren Anne-Marie Meldgaard, at Danmark sammen med resten af EU har valgt at spille tidligt ud med vort bidrag til opstartfinansieringen, og for Danmarks vedkommende bliver det 1,2 mia. kr. for perioden 2010-2012 i den såkaldte klimapulje – altså udover den traditionelle udviklingsbistand. På Det Europæiske Råds møde har man besluttet, at beløbet fra EU skal være på 2,4 mia. euro hvert år de næste tre år, og samtidig har EU lagt sig fast på en global betaling på 7 mia. euro årligt – i stedet for de 5 mia. euro som Kommissionen oprindeligt spillede ud med. Hermed betaler EU sin fulde andel, idet man på Commonwealthmødet var inde på, at EU skulle betale 30 pct.